

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ...

Τίποτε δεν τελείωσε!
Οι καταλήψεις είναι αγκάθια.
Θα ματώσουν για να τις πάρουν!

...ο αγώνας και
η αλληλεγγύη θα νικήσουν!

7 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ Π. ΦΥΣΣΑ

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ - ΔΕ ΣΥΓΚΩΡΟΥΜΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

Στις 18 Σεπτέμβρη 2013, παρακρατικό τάγμα εφόδου της χρυσής αυγής πραγματοποιεί δολοφονική επίθεση στο Κερατσίνι από την οποία πέφτει νεκρός ο αντιφασίστας Παύλος Φύσσας, μαχαιρωμένος στην καρδιά από το χρυσαυγίτη Γ. Ρουπακιά. Ήταν

ένα ακόμα επεισόδιο των δολοφονικών ενεργειών της παρακρατικής συμμορίας της ΧΑ σε βάρος αναρχικών και αριστερών αγωνιστών, συνδικαλιστών, προσφύγων και μεταναστών, κατειλημμένων και αυτοδιαχειριζόμενων χώρων αγώνα. Γιατί οι φασίστες χτυπούν εκεί που τους υποδεικνύει η ίδια η κρατική πολιτική, τα συμφέροντα των αφεντικών και η καθεστωτική προπαγάνδα των ΜΜΕ: ενάντια στο αγριότερα εκμεταλλεόμενο τμήμα της κοινωνίας και ενάντια στα κινήματα, που διακηρυγμένα βρίσκονται στο στόχαστρο της κρατικής καταστολής.

Συνέχεια στη σελίδα 2

Διαδήλωση Αντίστασης και Μνήμης

7 χρόνια από την δολοφονία του αντιφασίστα Π. Φύσσα

Παρασκευή 18 Σεπτέμβρη

Αθήνα: Π.Φύσσα 60, Κερατσίνι, στις 17.00 - Τοπικό Συντονιστικό Αθηνών της ΑΠΟ
Θεσσαλονίκη: Καμάρα στις 18.30 - Τοπικό Συντονιστικό Θεσσαλονίκης της ΑΠΟ
Πάτρα: Παράρτημα στις 19.00 - αναρχική ομάδα "δυσίνοος ίππος"/μέλος της ΑΠΟ

Αντικρατική-Αντιφασιστική-Αντικατασταλτική Συγκέντρωση

Τετάρτη 7 Οκτώβρη

ημέρα ανακοίνωσης της απόφασης της δίκης της ΧΑ

Εφετείο Αθηνών, ώρα 10.00

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Εφτά χρόνια μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, η δίκη της ΧΑ ολοκληρώνεται στις 7 Οκτώβρη με τους περισσότερους εκ των κατηγορούμενων να κυκλοφορούν ελεύθεροι και με βασικό στόχο το ξέπλυμα της ναζιστικής συμμορίας, αλλά και του ίδιου του κράτους κατά κύριο λόγο, που είναι και ο βασικός ενορχηστρωτής και υποκινητής των φασιστικών/ παρακρατικών επιθέσεων χρησιμοποιώντας τες ως εφεδρεία του στην κατεύθυνση της τρομοκρατίας της κοινωνίας και της καταστολής των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων. Σε αυτή ακριβώς την κατεύθυνση κινείται και η πρόταση της εισαγγελέως Α. Οικονόμου που διαχωρίζει τις επιθέσεις των ταγμάτων εφόδου, τόσο μεταξύ τους όσο και ως σύνολο, από την ίδια την οργάνωση. Έτσι επί της ουσίας δεν αναγνωρίζει την εγκληματική και παραστρατιωτική φύση της ΧΑ από την οποία προκύπτει η δολοφονική δράση της και ανοίγει τον δρόμο ώστε να πέσει στα μαλακά η ηγεσία της.

Μέσα σε αυτά τα επτά χρόνια, τόσο ο «θεσμικός αντιφασισμός» που επιχειρήσει να προβάλλει το κράτος ως το μοναδικό εγγυητή της «δημοκρατικής ομαλότητας», να εδραιώσει τη θεωρία των δύο άκρων και να ξεπλύνει τη δράση των παρακρατικών νεοναζί, όσο και η ίδια η παρακρατική δράση στο πεζοδρόμιο βρήκαν απέναντί τους τη σθεναρή, αποφασιστική, διαρκή και ανυποχώρητη αντιφασιστική δράση. Οι μαζικές και μαχητικές αντιφασιστικές κινητοποιήσεις ήταν ο πραγματικός φραγμός στην άνοδο των φασιστών και στις επιθέσεις που πραγματοποιούσαν, με αποτέλεσμα σήμερα να έχουν μπει ισχυρά αναχώματα στην επέλασή τους και να έχει επιτευχθεί η υποχώρηση των νεοναζιστικών ομάδων από το δημόσιο πεδίο. Από τις αντιφασιστικές διαδηλώσεις αντίστασης και μνήμης για τον Π.Φύσσα και το Σ. Λουκμαν, τις μαχητικές συγκεντρώσεις στη δίκη της ΧΑ, τις κεντρικές αντιφασιστικές κινητοποιήσεις και τις εδαφικές μάχες στις γειτονιές, μέχρι τα οδοφράγματα διεθνιστικής αλληλεγγύης απέναντι στον εθνικισμό, τη μισαλλοδοξία και τον πόλεμο.

Η συμπλήρωση των επτά χρόνων από τη δολοφονία

Φύσσα έρχεται μέσα σε ένα περιβάλλον έξαρσης της πανδημίας του covid19 και όξυνσης της κρατικής και καπιταλιστικής επίθεσης στην κοινωνία. Από την έναρξη ενός νέου γύρου λεηλασίας της κοινωνικής βάσης με κυριότερες αιχμές την περαιτέρω υποτίμηση της εργασίας, την έμπρακτη κατάργηση της κοινωνικής ασφάλισης, τη συνέχιση των ιδιωτικοποιήσεων, μέχρι την αναδιάρθρωση του εκπαιδευτικού συστήματος και την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης. Από την μονιμοποίηση του Καθεστώτος Έκτακτης Ανάγκης μέσα από την καταστολή και την καθυπόταξη των κοινωνικών και ταξικών κινημάτων και ιδιαίτερα των αναρχικών- αντιεξουσιαστών, τις εκκενώσεις κατειλημμένων χώρων αγώνα, την αστυνομική κατοχή ολόκληρων περιοχών μέχρι την απαγόρευση διαδηλώσεων και τη γενικότερη αναβάθμιση του νομικού οπλοστασίου σε βάρος αγωνιστών. Από τη διεύρυνση του πολέμου ενάντια στους πρόσφυγες και τους μετανάστες, την προσπάθεια δαιμονοποίησής τους, την εξαφάνιση τους από το δημόσιο πεδίο, τον εγκλεισμό τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης μέχρι την λεηλασία του φυσικού κόσμου μέσα από την ενεργοποίηση των μηχανών της καπιταλιστικής ανάπτυξης που θα ρημάζουν τοπικές κοινωνίες, βουνά, ποτάμια, θάλασσες, λίμνες, δάση στο

όνομα του κέρδους και της πλήρους επιβολής πάνω στον άνθρωπο και τη φύση.

Η κρατική καταστολή σήμερα αποτελεί κυρίαρχο συστατικό της κρατικής στρατηγικής. Αυτή η πολεμική επιχείρηση ενάντια σε όσους αγωνίζονται είναι μέρος της συστηματικής προσπάθειας δεκαετιών από την πλευρά του ελληνικού κράτους να καθυποτάξει τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις και να επιβάλλει την υποταγή. Μίας προσπάθειας που προσέκρουε στον τοίχο των μαζικών και μαχητικών κινητοποιήσεων, των εξεγέρσεων, των αγώνων των προηγούμενων χρόνων.

Με όπλο μας την αλληλεγγύη να δώσουμε το σύνθημα της απεπιθέσεως στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Να αναζωπυρώσουμε τις εστίες της κοινωνικής και ταξικής αντίστασης. Η μόνη απάντηση απέναντι στον πόλεμο, τον εθνικισμό και τον φασισμό που γεννά και θρέφει ο κόσμος του κράτους και του καπιταλισμού, είναι η οργάνωση της κοινωνικής και ταξικής απεπιθέσεως. Χωρίς αυταπάτες πως το σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης μπορεί να εξωραϊστεί, χωρίς αυταπάτες πως οποιαδήποτε κυβέρνηση μπορεί να αποτελέσει φραγμό στον φασισμό, να αγωνιστούμε συλλογικά, μαχητικά και από τα κάτω, με όπλο μας την διεθνιστική και ταξική αλληλεγγύη. Να αγωνιστούμε από κοινού, ντόπιοι και μετανάστες/στρίες, εργαζόμενοι/ες, φοιτητές/τριες, μαθητές/τριες, για την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ισότητας, δικαιοσύνης, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Δεν ξεχνάμε τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα στις 18 Σεπτέμβρη 2013 στο Κερατσίνι. Δεν ξεχνάμε τις δολοφονίες του Σ. Λουκμαν, του Αλ. Γρηγορόπουλου, του Ζακ Κωστόπουλου, του Ρ. Ziffle

Δεν ξεχνάμε τις εκατοντάδες δολοφονικές επιθέσεις σε βάρος προσφύγων και μεταναστών. Ούτε τις δεκάδες θρασύδειλες επιθέσεις σε καταλήψεις, σε αυτοδιαχειριζόμενους χώρους και σε αναρχικούς, αριστερούς και αντιφασίστες αγωνιστές.

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικότητων

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

Παρασκευή 18 Σεπτέμβρη
διαδηλώσεις
 αντίστασης και μνήμης
 7 πράξα από την δολοφονία του αντιφασίστη Π. Φύσσα
 Αθήνα: Κερατσίνι, Π. Φύσσα 62, 5 μ.μ.
 Θεσσαλονίκη: Κεραύρα, 6:30 π.μ.
 Πάτρα: Παράρτημα, 7 π.μ.

Τετάρτη 7 Οκτώβρη
 αντικρατική - αντιφασιστική
 αντικαταστασιακή
συγκέντρωση
 την ημέρα απαγγελίας της απόφασης της δίκης της ΧΑ
 στο Εφετείο Αθηνών, 10 π.μ.

Επί 18 Σεπτεμβρίου 2013, πραγματοποιήθηκε ημερίδα στη Γλυφίδα, στην Κοινοτική Δοξολογία, κατά τη οποία διαβαστήκαν από την ομιλήτρια ημερίδα η ανακοίνωση της Α. Οικονόμου και η δήλωση της Α. Οικονόμου.

Επί 18 Σεπτεμβρίου 2013, πραγματοποιήθηκε ημερίδα στη Γλυφίδα, στην Κοινοτική Δοξολογία, κατά τη οποία διαβαστήκαν από την ομιλήτρια ημερίδα η ανακοίνωση της Α. Οικονόμου και η δήλωση της Α. Οικονόμου.

Καλεσμα της Α.Π.Ο. στη διαδηλώση της ΔΕΘ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ – ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ – ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Τα συντρίμια του κρατικού-καπιταλιστικού καθεστώτος σκεπάζουν ολοένα και μεγαλύτερες εκτάσεις, υποβαθμίζοντας τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων σε ολόκληρο τον πλανήτη. Το κοινωνικό σώμα που υφίσταται ήδη τις καταστροφικές συνέπειες της μόνιμης επιβολής της κυριαρχίας και της εκμετάλλευσης δέχεται άλλο ένα ισχυρό πλήγμα εξαιτίας της διαχείρισης της πανδημίας του Covid-19. Οι εγκληματικές κρατικές πολιτικές απέδειξαν -μετά και το τελευταίο κύμα έξαρσης- ότι δεν νοιάζονται, όπως υποκριτικά διατείνονται, για τις ζωές των ανθρώπων της κοινωνικής βάσης, των εργαζόμενων, των αδύναμων. Αυτό άλλωστε το είχαν αποδείξει ήδη με τη διαχείριση της πανδημίας στους χώρους που είχαν τη μεγαλύτερη

Terra Incognita στη Θεσσαλονίκη και τη Rosa Nera στα Χανιά. Αυτές οι ενέργειες έρχονται να δώσουν συνέχεια σε μια προηγούμενη διαδικασία περιστολής της κοινωνικής αντίστασης στα αυταρχικά μέτρα και στην αναβάθμιση του ρόλου της αστυνομίας στον έλεγχο της ζωής, ως βασικού μάντα διεκπεραίωσης όλων των κρατικών πολιτικών.

Είναι πολύ σημαντικό για τους πληβείους, την εργατική πλειοψηφία, τους ανέργους, τους φοιτητές και τους μαθητές να σηκώσουν ανάστημα. Να απορριφθούν εξ ολοκλήρου οι εθνικιστικές ιαχές που χρησιμοποιούνται για την ενσωμάτωση της κοινωνικής βάσης στα πολεμοκάπηλα σχέδια των κρατών για τον έλεγχο, διαμέσου των πολυεθνικών εταιρειών, των υποθαλάσσιων πόρων της Ανατολικής Μεσογείου. Κανένας δεν πρέπει να πέσει στην παγίδα των ενδοκαπιταλιστικών αντιθέσεων και να γίνει κρέας για τις οβίδες των αφενικών, τα οποία εξοπλίζονται, κατασπαταλώντας δημόσιους πόρους σε στρατιωτικές δαπάνες. Ταυτόχρονα οι καταπιεσμένοι θα πρέπει να απορρίψουν συνολικά τις ανορθολογικές συνωμοσιολογίες αφηγήσεις που προέρχονται απολύτως από την ακροδεξιά και επιχειρούν να εκμεταλλευτούν την ανησυχία ενός τμήματος της κοινωνίας για τις οικονομικές εξελίξεις για να το εγκολπώσουν στις φασιστικές επιδιώξεις τους. Οι κινήσεις αυτές, όπως όλες όσες προέρχονται από την ακροδεξιά, εμφανίζονται σαν να διαχωρίζονται από τις κρατικές προσαγές, ενώ αποτελούν τον καλύτερο σύμμαχο τους. Εν προκειμένω, σπέρνουν de facto τη δεδομένη αδιαφορία του κράτους να παρέχει καλύτερη δημόσια υγειονομική κάλυψη για τη φροντίδα και την περιθαλψή όλων των ανθρώπων χωρίς καμία εξαίρεση.

ανάγκη προστασίας όπως στις φυλακές, τα κέντρα κράτησης προσφύγων και μεταναστών κ. α. Σήμερα αποδεικνύουν ότι τα οικονομικά κέρδη των αφεντικών του τουρισμού μπαίνουν πιο ψηλά από σιδήροσε άλλο. Επιπλέον, κράτος, κυβέρνηση και αφενικά επιχειρούν να εκμεταλλευτούν την έκτακτη κατάσταση συνολικά προς όφελός τους. Εν μέσω καραντίνας και απαγόρευσης κυκλοφορίας ψηφίστηκαν δύο σημαντικά αντιδραστικά νομοσχέδια για το περιβάλλον και την εκπαίδευση στην κατεύθυνση της νεοφιλελεύθερης αναδιάρθρωσης. Μέσα στο καλοκαίρι εκδηλώθηκαν κατασταλτικά χτυπήματα εναντίον καταλήψεων, ενώ ήδη προβάρουν την εφαρμογή του νέου, χουντικής εμπνεύσεως, νόμου για τις διαδηλώσεις.

Τα αφεντικά και το πολιτικό προσωπικό προετοιμάζονται πυρετωδώς, εκπονώντας ένα σχέδιο προληπτικής αντιεξέγερσης. Θέλουν να καθυποτάξουν συνολικά το κοινωνικό σώμα και να θάψουν τις εστίες αντίστασης, πριν ξεσπάσουν μεγάλες αναταραχές εν όψει του βαθέματος της καπιταλιστικής κρίσης που πετάει ακόμη περισσότερους ανθρώπους στο περιθώριο της ανεργίας, της φτώχειας, της ανέχειας. Πρώτο στόχο του σχεδίου καταστολής αποτελεί το αναρχικό κίνημα και οι κατελιμμένες δομές αντίστασης και κοινωνικής αλληλεγγύης. Το χτύπημα στις καταλήψεις δεν γίνεται μόνο ή κυριότερα για την εκμετάλλευση των καρίων που τις φιλοξενούν, αλλά για αυτή καθαυτή την επίθεση στους αγωνιστές που τις λειτουργούν και τις εμπνέουν. Αυτό το νόημα έχουν και οι πρόσφατες επιθέσεις και εκκενώσεις στη Libertatia και την

Θεσσαλονίκη και τη Rosa Nera στα Χανιά. Αυτές οι ενέργειες έρχονται να δώσουν συνέχεια σε μια προηγούμενη διαδικασία περιστολής της κοινωνικής αντίστασης στα αυταρχικά μέτρα και στην αναβάθμιση του ρόλου της αστυνομίας στον έλεγχο της ζωής, ως βασικού μάντα διεκπεραίωσης όλων των κρατικών πολιτικών. Είναι πολύ σημαντικό για τους πληβείους, την εργατική πλειοψηφία, τους ανέργους, τους φοιτητές και τους μαθητές να σηκώσουν ανάστημα. Να απορριφθούν εξ ολοκλήρου οι εθνικιστικές ιαχές που χρησιμοποιούνται για την ενσωμάτωση της κοινωνικής βάσης στα πολεμοκάπηλα σχέδια των κρατών για τον έλεγχο, διαμέσου των πολυεθνικών εταιρειών, των υποθαλάσσιων πόρων της Ανατολικής Μεσογείου. Κανένας δεν πρέπει να πέσει στην παγίδα των ενδοκαπιταλιστικών αντιθέσεων και να γίνει κρέας για τις οβίδες των αφενικών, τα οποία εξοπλίζονται, κατασπαταλώντας δημόσιους πόρους σε στρατιωτικές δαπάνες. Ταυτόχρονα οι καταπιεσμένοι θα πρέπει να απορρίψουν συνολικά τις ανορθολογικές συνωμοσιολογίες αφηγήσεις που προέρχονται απολύτως από την ακροδεξιά και επιχειρούν να εκμεταλλευτούν την ανησυχία ενός τμήματος της κοινωνίας για τις οικονομικές εξελίξεις για να το εγκολπώσουν στις φασιστικές επιδιώξεις τους. Οι κινήσεις αυτές, όπως όλες όσες προέρχονται από την ακροδεξιά, εμφανίζονται σαν να διαχωρίζονται από τις κρατικές προσαγές, ενώ αποτελούν τον καλύτερο σύμμαχο τους. Εν προκειμένω, σπέρνουν de facto τη δεδομένη αδιαφορία του κράτους να παρέχει καλύτερη δημόσια υγειονομική κάλυψη για τη φροντίδα και την περιθαλψή όλων των ανθρώπων χωρίς καμία εξαίρεση. Ο φόβος των εξουσιαστών για την ώρα του πληβειακού ξεσηκωμού μεγαλώνει. Ας τον κάνουμε πραγματικότητα. Η λύση βρίσκεται στο δρόμο του αγώνα. Εκεί που μπορούν να συντριβούν οι νόμοι και η δύναμη των ένστολων φρουρών της ζωής μας. Οργάνωση με ακηδεμόνευτους και αδιαμεσολάβητους όρους σε όλα τα κοινωνικά μέτωπα. Ενόπια στη βάση, συντονισμός στη δράση. Αλληλεγγύη και αντίσταση μέχρις εσχάτων. Για να οργανώσουμε την Κοινωνική και Ταξική Αντεπίθεση. Στη ρωγμή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού φυτρώνει ήδη το όραμα ενός άλλου κόσμου. Από το Σαντιάγο και το Πόρτλαντ μέχρι την Άγκυρα, τα Χανιά και τη Θεσσαλονίκη οι άνθρωποι που στέκονται απέναντι στο τέρας του φασισμού, του κρατισμού, του ολοκληρωτισμού, ενάντια στον ρατσισμό και την οικολογική καταστροφή του πλανήτη αποτελούν τις πρώτες σταγόνες της δίκαιης οργής μας.

Για την Παγκόσμια Κοινωνική Επανάσταση. Ο αγώνας συνεχίζεται και θα συνεχιστεί...

**ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ-ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΑ ΕΓΚΑΝΙΑ ΤΟΥ
THESSALONIKI HELEXPO FORUM**

Φωτογραφίες από τις μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στην ψήφιση του νομοσχεδίου για την καταστολή των διαδηλώσεων

Αθήνα

Θεσσαλονίκη

Πάτρα

Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης στην πλατεία Γεωργίου, συντροφοί και συντρόφισσες από το αναρχικό μπλοκ πραγματοποίησαν συγκροτημένες επιθέσεις στα γραφεία των βουλευτών της ΝΔ Κατσανιώτη και Αλεξοπούλου με συνθήματα, χρώματα και βαριοπούλες.

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ ΖΩΝΤΑΝΟ ΠΕΔΙΟ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΓΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΙΣΟΤΗΤΑ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Την 1η Ιουνίου η σύγκλητος του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου ανακοινώνει την αποκατάσταση και επαναλειτουργία του κτιρίου Γκίνη και τη μετατροπή του σε συνεδριακό κέντρο και Μουσείο Τεχνολογίας. Με αυτή την απόφαση δίνεται για πρώτη φορά από πλευράς του ΕΜΠ η συγκατάθεση στις κρατικές μεθοδεύσεις, που αναπτύσσονται τουλάχιστον από το 2009 και απέναντι στις οποίες εναντιώνονταν όλες οι προηγούμενες πρωτανικές αρχές, για αλλαγή της λειτουργίας του Πολυτεχνείου και ανοίγει το δρόμο στον περιορισμό των κοινωνικών και πολιτικών δραστηριοτήτων του εσωτερικού του, αλλά και στα Εξάρχεια. Παράλληλα με την απόφαση της διοίκησης του ΕΜΠ, η Μενδώνη, η υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού της ακροδεξιάς-νεοφιλελεύθερης κυβέρνησης της Ν.Δ ανακοινώνει την ενοποίηση του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου και τη συνεργασία με το Μετσόβιο, έργο που, όπως λέει, θα αναγεννήσει το κέντρο της Αθήνας, με τον ίδιο τρόπο που συνέβαλλε και το Μουσείο της Ακρόπολης στην «ανάπτυξη» της περιοχής, δηλαδή στην αλλοίωση της φυσιογνωμίας της.

Η υλική έκφραση του παραπάνω σχεδιασμού, που δρομολογήθηκε εκ νέου εν μέσω πανδημίας, έγινε περισσότερο ορατή μετά τη λήξη της απαγόρευσης κυκλοφορίας, καθώς η επέκταση της παρουσίας όλων των ειδών των αστυνομικών δυνάμεων ΟΠΚΕ, ΔΙΑΣ, ΔΕΛΤΑ, ΜΑΤ στα Εξάρχεια αποτυπώθηκε και με τη μόνιμα φρουρούμενη πύλη του Πολυτεχνείου, με την απαγόρευση εισόδου και με τις προσαγωγές συντρόφων/ισών που πήγαν να κάνουν συνέλευση στο Γκίνη.

Η επιβαλλόμενη «ανάπτυξη» του κέντρου της πόλης και η μετατροπή της σε τουριστικό θέρετρο, μέσω του Μεγάλου Περιπάτου-τραγέλαφου, της αλλαγής χρήσης κτιρίων που αποτελούσαν κομμάτι του κοινωνικού ιστού σε μουσεία, της αποστέρωσης των δημόσιων πανεπιστημίων, της τροποποίησης του οικιστικού χαρακτήρα γειτονιών σε εμπορευματικές ζώνες σημαίνει την υφαρπαγή πεδίων μέσα στα οποία αναπτύσσεται η κοινωνική καθημερινότητα. Οι δρόμοι, οι γειτονιές, οι λόφοι και τα πάρκα, τα πανεπιστήμια, οι πόλεις, δεν θα είναι για να εξυπηρετούν τις κοινωνικές ανάγκες, αλλά θα γίνουν οι φυλακές μέσα στις οποίες θα παρέχει η κοινωνία υπηρεσίες υπό τον πλήρη έλεγχο και επιτήρηση της εξουσίας. Αυτή η στόχευση αποτελεί κομμάτι του επιχειρούμενου συνολικού μετασχηματισμού της κοινωνίας, ο οποίος μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο μέσω του τσακίσματος των αντιστάσεων και του ξεριζώματος της κουλτούρας της αντίστασης.

Το Πολυτεχνείο είναι αποτυπωμένο στη συλλογική μνήμη ως ένα σημείο αναφοράς μεγάλων αγώνων ενάντια στην Εξουσία, από την

περίοδο της δικτατορίας και της μεταπολίτευσης, μέχρι την Εξέγερση του 2008. Αποτελεί έναν χώρο ορόσημο για τους εξεγερμένους, τους αγωνιστές/στριες, τους αναρχικούς, ως πεδίο συνάντησης και ανάπτυξης πλήθους πολιτικών διεργασιών, πεδίο έκφρασης της κοινωνικής αμφισβήτησης και ανυπακοής. Αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ιστορίας της αγωνιστικής γειτονιάς των Εξαρχείων από τα Δεκεμβριανά του '44, τη δολοφονία του Μ. Καλτεζά μέχρι τις καθημερινές μάχες στους κairούς του σύγχρονου ολοκληρωτισμού απέναντι στις δυνάμεις καταστολής.

Και αυτά τα ριζώματα είναι που θέλουν, το κράτος και οι μηχανισμοί του, να ξεριζώσουν από τους δρόμους των Εξαρχείων και να θάψουν κάτω από τα συνεδριακά κέντρα και Μουσεία. Μια διαχρονική στόχευση όλων των πολιτικών διαχειριστών που εξελίχθηκε τα προηγούμενα χρόνια της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ με τη γκετοποίηση της περιοχής, με τη μεθοδευμένη από το κράτος γιγάντωση της ναρκοπιότητας στα Εξάρχεια και την επιβολή συνθηκών αλληλοφαγώματος των καταπιεσμένων, και συνεχίζει τώρα η Ν.Δ. με την καταστολή της περιοχής, καθώς από τον Αύγουστο του 2019 έχει εγκατασταθεί μόνιμα ένας αστυνομικός στρατός κατοχής στη γειτονιά, με συνεχείς ελέγχους, περιπολίες, με καθημερινούς τραμπουκισμούς, με τις εκκένωσεις καταλήψεων αγώνα και αυτοοργανωμένων δομών στέγασης προσφύγων και μεταναστών/στριών και τις κατασταλτικές επιθέσεις απέναντι στο σύνολο του κόσμου που κινείται και δρα στα Εξάρχεια.

Μέσα σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης και πανδημίας, το κράτος αναπτύσσει μια συνολική στρατηγική προληπτικής αντιεξέγερσης μπροστά στον κίνδυνο ανεξέλεγκτων κοινωνικών εκρήξεων. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται η ψήφιση του νομοσχεδίου για τις διαδηλώσεις και η περαιτέρω όξυνση της εγκληματικής βίας των κατασταλτικών δυνάμεων, όπως αποδεικνύεται από τον άγριο ξυλοδαρμό διαδηλωτών ενάντια στην καύση των σκουπιδιών στον Βόλο, από τις δολοφονικές επιθέσεις των ΔΕΛΤΑ και των ΜΑΤ στη διαδήλωση ενάντια στο νομοσχέδιο στην Αθήνα, από τις συλλήψεις και ξυλοδαρμό αγωνιστών στην

αντιφασιστική αντισυγκέντρωση στη Βικτώρια. Σε αυτό το πλαίσιο επιχειρείται εδώ και χρόνια η αλλαγή της φυσιογνωμίας των Εξαρχείων -μέσω της υποβάθμισης της γειτονιάς, με το κλείσιμο των σχολείων και των υπηρεσιών που εξυπηρετήσαν τις ανάγκες των κατοίκων, με την απομάκρυνση των δημοσίων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων που ιστορικά και συμβολικά συνδέονται με τους αγώνες ενάντια στην Εξουσία και που αποτελούν πεδία ανάπτυξης ριζοσπαστικών αγώνων- για να πάψουν να παίζουν το σημαντικό ρόλο που είχαν στους ευρύτερους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες και να μετατραπούν σε εναλλακτικό διασκεδαστήριο, όπου θα καταναλώνεται μέχρι και η ίδια η Ιστορία των Αγώνων.

Όμως οι αγώνες δεν θα μείνουν στο χθες, ούτε θα μπουκ σε Μουσείο. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για τα Εξάρχεια της Ταξικής Αλληλεγγύης και της Κοινωνικής Αυτοοργάνωσης. Το Πολυτεχνείο ήταν και θα παραμείνει αναπόσπαστο κομμάτι των αγώνων απέναντι στην Εξουσία. Ήταν και θα παραμείνει πεδίο αμφισβήτησης, ζύμωσης των πολιτικών διεργασιών, σημείο αναφοράς των εξεγερμένων του χθες και ζωντανό κομμάτι των εξεγέρσεων του αύριο!

Συνέλευση για την Επανοικειοποίηση των Εξαρχείων

ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΣΤΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ & ΑΓΩΝΑ

Το "Πολυτεχνείο" του Βόλου εναντίον το οποίο επιτίθενται οι ενοχλημένοι και η μαφία του Βόλου και η Μαφία Τριανταφύλλου, οι αστυνομικές δυνάμεις για να εξαλείψουν τον χώρο του Άσylum και μέρος της κοινωνικής και πολιτικής αντίστασης που γεννήθηκε, μετά τα γεγονότα της 17ης Νοεμβρίου του 1973, επαναστατώντας εναντίον της δικτατορίας των Κωνσταντίνου Καραμανέλη και Κωνσταντίνου Κηρύ, προέβλεψε την επανένωση του ελληνικού έθνους.

Από τη νεοεθνική και νεοεθνικιστική αποστολή της δικτατορίας, της αστυνομίας και της Μαφίας και από τις μαζικές συλλήψεις απόπειρας της διατήρησης του επαναστατικού προγράμματος, η επανένωση του έθνους και η επανένωση των μαζών είναι η μόνη λύση που μπορεί να οδηγήσει στην επανένωση του έθνους και στην επανένωση της κοινωνίας.

Το Πολυτεχνείο, η Γκίνη και η γειτονιά των Εξαρχείων δεν αποτελούν ημερήσια προβλήματα, αλλά ζωντανό χώρο αγώνα και χώρο για την κοινωνική μετατροπή του συνόλου της κοινωνίας και το εργατικό και αγρότικο κίνημα και την επανένωση της εργατικής και αγροτικής και αστικής κοινωνίας με την επανένωση του ελληνικού έθνους.

Βούληση είναι να το επαναστατήσουμε...
ΣΥΛΛΗΨΗ - ΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΜΑΧΗ

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΕΙΦΛΙΚΗ ΤΩΝ ΜΥΤΑΝΩΝ, ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΕΣ

Ανακοίνωση - Διαδηλώσεις 17ης Νοεμβρίου 2019. Σύνταξη: ΠΑΝ ΔΙΑΡΧΕΙΩΝ 20. Συντάκτης: Εργατική Κοινωνία Εξαρχειακή Ν.Α. Άρση: 17. Εργατική Κοινωνία Εξαρχειακή 2019. Σύνταξη: ΠΑΝ ΔΙΑΡΧΕΙΩΝ 20. Συντάκτης: Εργατική Κοινωνία Εξαρχειακή Ν.Α. Άρση: 17. Εργατική Κοινωνία Εξαρχειακή 2019. Σύνταξη: ΠΑΝ ΔΙΑΡΧΕΙΩΝ 20. Συντάκτης: Εργατική Κοινωνία Εξαρχειακή Ν.Α. Άρση: 17. Εργατική Κοινωνία Εξαρχειακή 2019.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ 5^Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ Α.Π.Ο

Η 5η συνδιάσκεψη της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης πραγματοποιήθηκε το Σάββατο και την Κυριακή, 4 και 5 Ιουλίου 2020 στην Αθήνα, στο κατειλημμένο έδαφος της Λέλας Καραγιάννη 37. Η διήμερη διαδικασία ξεκίνησε με την ανοικτή συζήτηση, στην οποία οι συλλογότητες της ΑΠΟ τοποθετήθηκαν για την πολιτική και κοινωνική συγκυρία καθώς και απολογιστικά για τη δράση της οργάνωσης στο προηγούμενο διάστημα. Επίσης, τη συζήτηση παρακολούθησαν σύντροφοι/ισσες από την Αναρχική Φοιτητική συνέλευση Αροδαμός και, μέσω τηλεδιάσκεψης, σύντροφοι/ισσες από την Αναρχική Μαθητική Ομάδα Αταξία στη Θεσσαλονίκη.

Οι διαδικασίες της συνδιάσκεψης συνεχίστηκαν με τις εσωτερικές συζητήσεις μεταξύ των ομάδων της ΑΠΟ, κατά τις οποίες απολογίστηκε η συνολική πολιτική κίνησή της, η λειτουργία των οργάνων και θεματικών ομάδων της και σχεδιάστηκε η κατεύθυνση της δράσης και των πρωτοβουλιών της για το αμέσως επόμενο διάστημα. Έχοντας σχεδόν 5 χρόνια θετικής εμπειρίας, ζυμώσεων και δράσεων, αύξησης των δυνατοτήτων μας μέσα από τη συνειδητή συλλειτουργία σε βάθος χρόνου, αυτή η συνδιάσκεψη αποτέλεσε ένα ακόμα πεδίο συλλογικής επεξεργασίας, ώστε να σκιαγραφήσουμε τα βήματά μας για το μέλλον. Σε αυτό το πλαίσιο, στη συνδιάσκεψη

αποφασίστηκε η εξ αναβολής (λόγω πανδημίας) οργάνωση του 3ου Ελευθεριακού Φεστιβάλ της ΑΠΟ που θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα, τον Σεπτέμβριο. Η διοργάνωση του 3ου Ελευθεριακού Φεστιβάλ έχει ως στόχο τη δημιουργία ενός δημόσιου και ανοικτού πολιτικού και πολιτισμικού χώρου συνάντησης, επικοινωνίας και ζύμωσης μεταξύ των κοινωνικών και ταξικών αγώνων που αναπτύσσονται από τα κάτω και της παρέμβασης των αναρχικών και διάχυσης των ελευθεριακών προταγμάτων μέσα σε αυτούς.

Επιπλέον, στο πλαίσιο της συζήτησης σχετικά με το πώς διευρύνουμε τα μέσα διάχυσης του λόγου μας στο κοινωνικό πεδίο και τις δυνατότητες αλληλεπίδρασης με το ευρύτερο κίνημα, **άρχιζε σταδιακά να παίρνει σάρκα και οστά η πρόταση για τη δημιουργία ενός διαδικτυακού portal.** Έτσι, μέσα από το portal landandfreedom.gr, το οποίο θα αρχίσει να λειτουργεί τις επόμενες εβδομάδες, επιχειρούμε να επεκτείνουμε πλέον τους ορίζοντές μας στην κατεύθυνση «κτισίματος» ενός ακόμα εργαλείου αντιληροφόρησης, προπαγάνδας και πολιτικής σκέψης που να ξεπερνά τον πεπερασμένο χώρο μιας έντυπης έκδοσης, καλύπτοντας ακόμα περισσότερες ανάγκες γύρω από τα πολλαπλά ζητήματα που θέτει η εποχή.

Η ΑΠΟ εκφράζει, από τη στιγμή της συγκρότησής της, μια ανοικτή πρόταση για τους αναρχικούς που αναφέρονται στον οργανωμένο και συλλογικό αγώνα και στην κοινωνική επανάσταση: μια διαρκή πρόταση για την πολιτική και οργανωτική συγκρότηση του αναρχικού κινήματος. Με δεδομένη την εκτίμηση πως η κατασταλτική εκστρατεία του κράτους αποτελεί μία μακροπρόθεσμη επιλογή ασφυκτικού περιορισμού των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και αιχμή του δόρατος της συνολικής επιχειρήσεως αλλαγής του κοινωνικού τόπου σε μία δυστοπία εκμετάλλευσης και υποταγής και έχοντας την εκτίμηση της υποβόσκουσας κοινωνικής έκρηξης απέναντι σε αυτή την επιχείρηση, θέλουμε να προχωρήσουμε στη συγκρότηση ενός πολιτικού σχεδίου που να αντιμετωπίζει κατάματα τις προκλήσεις των καιρών μας, συνηπολογίζοντας εκείνους με τους οποίους βαδίζουμε μαζί και επιδιώκοντας να βρεθούμε στο πλάι ακόμα περισσότερων. Με σπουδή για την οργάνωση της άμυνας απέναντι στην επέλαση του κράτους και των αφεντικών και έχοντας ως ορίζοντα τη γενικευμένη κοινωνική και ταξική απερίθωτη. Με συνέπεια στα ταξικά και κοινωνικά μέτωπα αγώνα που θέτουν φραγμούς στην περαιτέρω υποβάθμιση της ζωών μας στο σήμερα και έχοντας ως στόχο την κατάκτηση της μόνης ζωής που αξίζει να βιωθεί: Αυτής στα λαϊκά συμβούλια της κοινωνικής επανάστασης.

Η LIBERTATIA ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ! ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΤΗΣ

Τον Γενάρη του 2018 η κατάληψη Libertatia καίγεται ολοσχερώς ύστερα από εμπρηστική επίθεση φασιστών. Μια επίθεση που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια των εθνικιστικών συλλαλητηρίων εκείνης της περιόδου και με την κάλυψη των αστυνομικών δυνάμεων. Άμεσα, οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες της κατάληψης αποφασίζουν να προχωρήσουν στην ανοικοδόμηση του κτιρίου, ώστε να δοθεί μια έμπρακτη και αποφασιστική απάντηση τόσο προς το κράτος όσο και προς τις παρακρατικές συμμορίες του.

Η εκκίνηση των εργασιών, η έκφραση της πολιτικής και υλικής αλληλεγγύης από συντρόφους/ισσες τόσο πανελλαδικά όσο και διεθνώς, η επιμονή και η αποτελεσματικότητα των καταληψιών της Libertatia, δεν θα μπορούσε να αφήσει αδιάφορο τον κρατικό μηχανισμό. Έτσι, στις 8 Νοέμβρη του 2019 κατά την διάρκεια των εργασιών ανοικοδόμησης αστυνομικές δυνάμεις εισβάλλουν στο χώρο της κατάληψης και πραγματοποιούν 4 συλλήψεις.

Έκτοτε η διαδικασία της ανοικοδόμησης της κατάληψης βρίσκεται στο στόχαστρο της καταστολής και αποτελεί δεδηλωμένο στόχο η αποτροπή της. Μπάτσοι μαζί με την εφορία νεοτέρων μνημείων εισβάλλουν στην κατάληψη προκειμένου να εμποδίσουν τις εργασίες, να τρομοκρατήσουν όσους εμπλέκονται σε αυτές και να επιβαρύνουν

οικονομικά τους αγωνιστές. Αποτέλεσμα αυτών των τριών μέχρι σήμερα εισβολών είναι η κλοπή των εργαλείων της ανοικοδόμησης κατά τις δύο τελευταίες καθώς και οι συλλήψεις αγωνιστών, με πιο πρόσφατες αυτές των δώδεκα συντρόφων και συντροφισσών τον Αύγουστο του 2020.

Οι κρατικές κατασταλτικές μεθοδεύσεις εναντίον της κατάληψης και των αγωνιστών/τριών που συμμετέχουν στις εργασίες ανοικοδόμησης της αποτελούν την συνέχεια του εμπρησμού της Libertatia από ομάδα φασιστών υπό την πλήρη ανοχή και κάλυψη των αστυνομικών δυνάμεων κατά την διάρκεια του εθνικιστικού συλλαλητηρίου το Γενάρη του 2018, ενώ ταυτόχρονα εντάσσονται πλήρως στην κατασταλτική εκστρατεία που βρίσκεται τον τελευταίο ένα χρόνο σε εξέλιξη. Ενός κατασταλτικού σχεδίου το οποίο στοχεύει τόσο τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις που αναπτύσσονται από τα κάτω, όσο και το αναρχικό κίνημα, με τις καταλήψεις να μην έχουν σταματήσει στιγμή να βρίσκονται στο επίκεντρό του. Στη συνθήκη φόβου και υποταγής που θέλουν να επιβάλουν κράτος και αφεντικά, οι καταλήψεις ως ορατά σημεία αντίστασης πρέπει να χτυπηθούν άμεσα, αποφασιστικά και παραδειγματικά. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσονται και οι πρόσφατες εκκενώσεις των καταλήψεων Terra Incognita στη Θεσσαλονίκη και Rosa Nera στα Χανιά.

Οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες της Libertatia, σε πείσμα των καιρών, σήκωσαν το βάρος της ανοικοδόμησης, αντιμετώπισαν πλήθος εμποδίων και σήμερα έχουν προχωρήσει σημαντικά την ανοικοδόμηση της κατάληψης. Γεγονός που αποτελεί σαφή νίκη για το αναρχικό κίνημα και για τον κόσμο του αγώνα, αναδεικνύοντας πόσα μπορούμε να επιτύχουμε με όπλα μας την αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη. Στις 17 Σεπτέμβρη οι συλληφθέντες από την εισβολή τον Νοέμβρη του 2019 θα βρεθούν στα δικαστήρια για να υπερασπιστούν την επιλογή τους να ανοικοδομήσουν το πυρπολημένο κτίριο της κατάληψης, να αποδείξουν στην πράξη ότι ο κόσμος του αγώνα, οι αναρχικοί, οι καταληψίες δεν παραδίνονται. Μάχονται και κερδίζουν.

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ,
ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣ!**

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗ LIBERTATIA –
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ**

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΤΗΝ
ΠΕΜΠΤΗ 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ ΣΤΙΣ 9.00**

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ |
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ & ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ TERRA INCOGNITA ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Στις 17 Αυγούστου μετά τις 5 τα ξημερώματα πολυάριθμες δυνάμεις όλων των αστυνομικών σωμάτων εκκένωσαν το κτίριο της κατάληψης **Terra Incognita** στο κέντρο της Θεσσαλονίκης. Αφού απέκλεισαν την πρόσβαση σε μεγάλη ακτίνα γύρω από το κτήριο, εισέβαλαν και κατέσχεσαν την υλικοτεχνική υποδομή των εγχειρημάτων που στεγάζονταν στην κατάληψη. Το κράτος χρησιμοποίησε την περίοδο της θερινής αργίας σε αυτήν την περίπτωση για να προετοιμάσει και να εκτελέσει ένα οργανωμένο σχέδιο καταστολής μιας δομής του αναρχικού αγώνα. Το χτύπημα αυτό αποτελεί συνέχεια τόσο της κατασταλτικής πολιτικής που έχει εξαγγείλει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας όσο και των αστυνομικών ενεργειών στην πόλη της Θεσσαλονίκης εναντίον δομών του αναρχικού κινήματος, όπως εκφράστηκαν αυτές με τις τρεις εισβολές μέσα σε ένα χρόνο στην κατάληψη **Libertatia** και τη σύλληψη συνολικά 16 συντρόφων. Κατά τη διάρκεια μάλιστα των δύο πιο πρόσφατων οι αστυνομικές δυνάμεις υπέκλειψαν τα εργαλεία και τα μέσα προστασίας που χρησιμοποιούσαν οι σύντροφοι για τις εργασίες ανοικοδόμησης. Επιπρόσθετα το κατασταλτικό σχέδιο συνεχίζει να ξεδιπλώνεται με τη νέα εκκένωση της κατάληψης **Rosa Nera** στα Χανιά τα ξημερώματα του Σαββάτου.

Εν μέσω έξαρσης της πανδημίας η οποία χρεώνεται αποκλειστικά στις εγκληματικές κρατικές πολιτικές, καθώς η καπιταλιστική ύφεση βαθαίνει ολοένα, εκτινάσσοντας τους δείκτες της ανεργίας, της φτώχειας και της ανέχειας, οι εξουσιαστές συγκεντρώνουν τις δυνάμεις τους στο χτύπημα των κέντρων της κοινωνικής αντίστασης, στις δομές και τους ανθρώπους τους. Ταυτόχρονα κατά παραγγελία φωτιές ξεσπάνε σε διάφορα σημεία και το περιβάλλον αλλοτριώνεται προς όφελος των κερδών των μεγάλων πολυεθνικών επιχειρήσεων, ενώ οξύνονται οι ενδοκαπιταλιστικές αντιθέσεις στην Ανατολική Μεσόγειο, φέρνοντας όλο και πιο κοντά το ενδεχόμενο μιας πολεμικής εμπλοκής. Πρόσφυγες και μετανάστες συνεχίζουν να στοιβάζονται σε άθλιες αποθήκες «περιπτών ανθρώπων», όταν δεν πεθαίνουν στα χερσαία και θαλάσσια σύνορα της χώρας. Όλες οι συστημαμένες του σάπιου κόσμου τους αναδεικνύουν την οριστική χρεοκοπία του κρατισμού και του καπιταλισμού.

Υπάρχει ένα κοινό, στο ξύλο στις πλατείες, στο σπάσιμο των διαδηλώσεων, στις αντιαναρχικές σκευωρίες, στο νομοσχέδιο για τις διαδηλώσεις, στο

νέο εξοπλισμό των σωμάτων ασφαλείας, στις εκκενώσεις των καταλήψεων και δεν είναι άλλο παρά ο φόβος τους για το ξέσπασμα των κοινωνικών αντιδράσεων. Οι εργώδεις προετοιμασίες τους γίνονται ακριβώς για να αποφύγουν ή να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά αυτό το οποίο τους συντάρaxε το 2008 κι έπειτα ξανά το 2010-2012. Οι καταλήψεις αποτελούν κομμάτι του αγώνα, το έδαφος όπου προετοιμάζονται τα σχέδια της κοινωνικής και ταξικής απερίθρευσης και για αυτό πρέπει να χτυπηθούν, στο πλαίσιο της «προληπτικής αντιεξέγερσης» για να μην βρουν κοινωνικές προσβάσεις να μην έρθουν σε σύγκρουση με την διογκούμενη οργή των πληθυσιακών μαζών.

Όπως όμως απέτυχαν και οι προηγούμενες κατασταλτικές ενέργειες

τους θα αποτύχουν και αυτές οι τωρινές. Ο αγώνας για την υπεράσπιση των καταλήψεων δεν είναι ένας αγώνας στο περιθώριο του κοινωνικού κινήματος αλλά κομμάτι από τον πυρήνα του. Η πρόδος της ανοικοδόμησης της κατάληψης Libertatia στέλνει ένα σήμα πεισμομένης αντίστασης προς όλους τους αγωνιστές. Η άμεση και μαζική αντίδραση της τοπικής κοινωνίας στα Χανιά δείχνει ότι δεν βαδίζουμε μόνοι τον δρόμο του αγώνα. Η έντονη και διαρκής παρουσία των αναρχικών αγωνιστών σε όλα τα μέτωπα πάλης, η σύνδεσή τους με τους κοινωνικούς αγώνες, η συμμετοχή της νεολαίας, των φοιτητών και των μαθητών, των νέων εργαζόμενων, των ανθρώπων με αξιοπρέπεια σε αναριθμητά εγχειρήματα του αναρχικού και αντικρατικού αγώνα έχουν διαμορφώσει ένα αγωνιστικό υποκείμενο το οποίο διεκδικεί, χωρίς να παρακαλά κανέναν, επιτίθεται χωρίς να μεμψιμοιρεί. Και ως ιδέα δεν καταστέλλεται. Το αναρχικό κίνημα γεννήθηκε μέσα από σχέσεις αμοιβαίας κοινωνικής αλληλοβοήθειας, αναπτύχθηκε και ενέπνευσε με το όπλο της αλληλεγγύης και αυτό παραμένει το ιδανικό και ο προσανατολισμός του για την κοινωνία που οραματίζεται.

ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ

KAMIA PARADOSEH - KAMIA ANAKOXXH

Προσυγκέντρωση 08/09 στις 18:30 Κατάληψη Mundo Nuevo

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ 08/09 19:00 ΚΑΜΑΡΑ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ MUNDO NUEVO

Πολύ μαζική διαδήλωση πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη ενάντια στην αστυνομοκρατία και την κρατική βία σε αλληλεγγύη με την Terra Incognita και όλες τις κατελιγμένες δομές αγώνα που βάλονται από την καταστολή. Χίλια και πλέον άτομα ανταποκρίθηκαν στα καλέσματα που εξέδωσαν αναρχικές και αντιεξουσιαστικές οργανώσεις και συλλογικότητες, καταλήψεις και εγχειρήματα αγώνα. Με μεγάλο παλμό και ακατάπαυστα συνθήματα η διαδήλωση κατευθύνθηκε προς το κτίριο της Terra το οποίο φυλάσσεται ακόμη από τις 17 Αυγούστου από δυνάμεις των ΜΑΤ.

Η ΕΛ.ΑΣ επιστράτευσε και τον τελευταίο μισθοφόρο της για να αντιμετωπίσει τη χθεσινή διαδήλωση, επιχειρώντας να δημιουργήσει κλίμα φόβου και τρομοκρατίας. Αναριθμητές δυνάμεις ΜΑΤ, μηχανών, ασφαλών με πολιτικά κ.ά. ενστόλων και μη προσέγγισαν την πορεία ήδη από τη στιγμή που βγήκε στον δρόμο και φάνηκε ο όγκος της. Σε ένα σημείο της διαδρομής λίγο πριν η κεφαλή της πορείας βγει στην Εγνατία, η αστυνομία επιτέθηκε στη μέση της περίπου στη Μ.

Γενναδίου Η απρόκλητη στην πραγματικότητα επίθεση επιχειρήθηκε να δικαιολογηθεί εκ των υστέρων με δημοσιεύματα στα γνωστά όργανα των τοπικών ΜΜΕ τα οποία ανακάλυψαν δήθεν μολότωφ και επεισόδια. Η προσπάθεια τρομοκρατίας έπεσε στο κενό. Με ψυχραιμία η διαδήλωση ανασυγκροτήθηκε και τα δύο κομμάτια της ενώθηκαν ξανά πριν την επιστροφή στην Καμάρα.

Οι συγκεντρώσεις και οι διαδηλώσεις στη Θεσσαλονίκη με αφορμή την εκκένωση της Terra Incognita και την επίθεση στη Libertatia, η αντίστοιχη διαδήλωση στα Χανιά για την εκκένωση της Rosa Nera δείχνουν πως τίποτε δεν τελείωσε -οι καταλήψεις είναι αγκάθια. Θα ματώσουν για να τις πάρουν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ LIBERTATIA

Την Κυριακή 23/8 στις 10.30 το πρωί οι μπάτσοι εισβάλλουν στην κατάληψη Libertatia. Πιο συγκεκριμένα κατά τη διάρκεια της επίθεσης της σκεπής στο πλαίσιο των εργασιών ανοικοδόμησης του κτιρίου που είχε καταστραφεί από εμπρηστική επίθεση φασιστών, οι μπάτσοι σπάσανε το λουκέτο της πόρτας, εισέβαλαν στην κατάληψη και συνέλαβαν δώδεκα άτομα που βρίσκονταν μέσα στον χώρο. Στη συνέχεια φέρανε φορτηγό για να αρπάξουν εκ νέου εργαλεία και υλικά απολύτως απαραίτητα για την ανακατασκευή της σκεπής, όπως είχαν κάνει και πριν από περίπου ένα μήνα όταν η αστυνομία είχε εισβάλει στον χώρο της κατάληψης μαζί με υπαλλήλους της εφορείας νεότερων μνημείων, αφαιρώντας μεγάλο κομμάτι του εξοπλισμού της ανοικοδόμησης. Αμέσως μετά σύντροφοι και συντρόφισσες που ήταν έξω κινήθηκαν με πορεία προς το κτίριο της κατάληψης και μπήκαν μέσα ανακαταλαμβάνοντάς το.

Εκτός από τα άτομα που συνελήφθησαν στο εσωτερικό της κατάληψης, προσήχθησαν ακόμα δύο συντρόφισσες που βρίσκονταν έξω από τον χώρο, οι οποίες και αφέθηκαν μετά από δύο ώρες κράτησης. Οι δώδεκα συλληφθέντες και συλληφθείσες, αφού πέρασαν όλη την ημέρα στο Α.Τ. Τούμπας, μεταφέρθηκαν στη συνέχεια στη Γ.Α.Δ.Θ κι αφέθηκαν ελεύθεροι τμηματικά ανά δύο άτομα αργά το βράδυ. Οι πλημμεληματικού βαθμού κατηγορίες που τους αποδόθηκαν είναι οι εξής: φθορές σε μνημείο, παράνομη δόμηση και απειθεία, ενώ δεν έχει οριστεί ακόμη δικάσιμος. Άξιο αναφοράς είναι η खुδαία απόπειρα της αστυνομίας και συγκεκριμένων δημοσιογραφικών μέσων να συνδέσουν την σύλληψη μιας γυναίκας με ποσόστια ναρκωτικών με τους συλληφθέντες της κατάληψης, η οποία φυσικά και δεν πέτυχε.

Το συγκεκριμένο χτύπημα στην ανοικοδόμηση είναι το τρίτο στη σειρά σε διάστημα λιγότερο του ενός χρόνου. Οι συνεχόμενες κρατικές επιθέσεις δείχνουν αφενός την ολοένα αυξανόμενη στοχοποίηση των δομών αγώνα κι αφετέρου τη διαχρονική συνεργασία μεταξύ κρατικών αρχών και παρακρατικών-φασιστικών ομάδων εναντίον των αγωνιστών και του ευρύτερου κινήματος. Την ίδια ώρα που ο κρατικός μηχανισμός κάνει πλάτες σε αυτούς που έκαψαν τη Libertatia, αμολλά τα τσιράκια του για να συλλάβουν τα άτομα που επέλεξαν από την πρώτη στιγμή να υπερασπιστούν πολιτικά την κατάληψη και να ανοικοδομήσουν το κατεστραμμένο κτίριο. Οι δε κατηγορίες για «καταστροφή ιστορικού μνημείου» σε αυτούς που με αυταπάρνηση και προσωπικό κόπο και κόστος ανέλαβαν τη συντήρηση και ανοικοδόμηση του κτιρίου, πριν και μετά τον εμπρησμό, αποτελεί μια σουρρεαλιστικού τύπου μάταιη απόπειρα αντιστροφής της πραγματικότητας σχετικά με το ποιος είναι ο αληθινός καταστροφέας. Επιπροσθέτως, ο ρόλος της εφορείας αρχαιοτήτων ως νομικός φορέας των άνωθι καταγγελιών, η γενικότερη στάση της και η ξαφνική “ευαισθητοποίησή” της για το κτίριο, είναι το λιγότερο γελοία. Το ποιος ενδιαφέρεται και ποιος προσπαθεί να σώσει το διατηρητέο είναι κάτι παραπάνω από οφθαλμοφανές. Ας αναρωτηθούν λοιπόν όσοι δεν το καταλαβαίνουν, πού βρισκόταν η εφορεία αρχαιοτήτων τόσα χρόνια όταν το κτίριο, το αποκαλούμενο “στολίδι της Λ. Στρατού”, ρήμαζε και ήταν εστία μικροβίων. Ποια ήταν η στάση της απέναντι στους φασίστες που πραγματικά καταστρέψανε το κτίριο. Η συγκεκριμένη κίνησή της δείχνει ξεκάθαρα ποιά συμφέροντα εξυπηρετεί, ποιους προστατεύει και σε ποιους βρίσκεται απέναντι. Στην προκειμένη, τα πράγματα είναι αρκετά απλά κι αυτό ακριβώς το γεγονός που βλέπει η γειτονιά μας εδώ και δυόμισα χρόνια, πλέον έγινε γνωστό σε πανελλαδικό επίπεδο. Για μια ακόμη φορά η γειτονιά έδειξε την αλληλεγγύη της με διάφορους τρόπους, αποδοκιμάζοντας τις αστυνομικές δυνάμεις κατά τη διάρκεια της εισβολής, ενημερώνοντάς μας για την παρουσία της αστυνομίας και στηρίζοντας μας ηθικά.

Η συγκεκριμένη επίθεση στην κατάληψη Libertatia δεν μπορεί με κα-

νέναν τρόπο να αποσυνδεθεί από τις τελευταίες κατασταλτικές κινήσεις εναντίον των καταλήψεων, με πιο πρόσφατη αυτή της κατάληψης Terra Incognita στην πόλη μας. Μέσα σε μια τεταμένη κοινωνική συνθήκη όπου οι ζωές των εργαζομένων συνεχώς υποβαθμίζονται και φτωχοποιούνται και η εγκληματική κρατική διαχείριση απέναντι στην πανδημία του Covid-19 θέτει σε κίνδυνο την υγεία χιλιάδων ανθρώπων, το κράτος επιλέγει να κάνει προληπτικές κατασταλτικές κινήσεις προκειμένου να πλήξει και να αποδυναμώσει το ευρύτερο κίνημα. Βλέποντας τον εντεινόμενο κοινωνικό αναβρασμό και την αγανάκτηση, προσπαθεί να διαλύσει κάθε αντίσταση, βάζοντας στο στόχαστρο για άλλη μια φορά το αναρχικό κίνημα και τις δομές αγώνα ως εστίες συσπείρωσης κι αντίστασης απέναντι σε κράτος και κεφάλαιο. Είναι μέσα σ' αυτή τη συνθήκη που το κίνημα πρέπει να απαντήσει δυναμικά, υπερασπιζόμενο τους χώρους του, την πολιτική του παρουσία, τα κεκτημένα χρόνων προσπάθειας κι αγώνα. Ο αγώνας για την ανοικοδόμηση της Libertatia αποτελεί πρόταγμα στο πεδίο των καταλήψεων και είναι προωθητικό στο επίπεδο υπεράσπισης τους. Η νίκη αυτού του αγώνα θα είναι η απάντησή όλων μας απέναντι στις επιθέσεις του κράτους και των φασιστών στις δομές μας.

Η ανοικοδόμηση της κατάληψης Libertatia δεν είναι μόνο δική της υπόθεση. Είναι υπόθεση όλου του αντιφασιστικού, αναρχικού κι επαναστατικού κινήματος, όλου του κόσμου του αγώνα. Είναι υπόθεση της συνολικής υπεράσπισης των καταλήψεων, καθώς η συνέχιση κι ολοκλήρωση της διαδικασίας της ανοικοδόμησης περνάει πολύ ισχυρά μηνύματα απέναντι στην κρατική καταστολή και τη φασιστική βία και εδραϊώνει έναν πολύ δυνατό συμβολισμό μέσα σε μια γενικευμένη κατασταλτική συνθήκη. Η πολιτική μας παρουσία στον χώρο έχει εξασφαλιστεί ήδη μερικές βδομάδες μετά τον εμπρησμό. Το έχουμε ξαναπεί, η κατάληψη Libertatia θα μείνει και θα συνεχίσει ως δομή αγώνα, όπως ήδη συμβαίνει διοργανώνοντας εκδηλώσεις, συζητήσεις, προβολές κ.α. Το διακύβευμα είναι η ολοκλήρωση της ανοικοδόμησης με κινηματικούς όρους, ώστε να καταδειχθεί η ίδια η πολιτική ευθύνη της καταστολής αλλά και η πολιτική υπεράσπιση των κατειλημμένων χώρων αγώνα. Το κράτος θα εκμεταλλεύεται κάθε βήμα οπισθοχώρησης που θα κάνουμε. Γι' αυτό πρέπει να πατήσουμε γερά στα πόδια μας, να αντισταθούμε, να υπερασπιστούμε πολιτικά τις δομές μας και τους αγώνες μας, να οργανωθούμε καλύτερα και να διευρύνουμε τα πεδία αγώνα.

Αλληλεγγύη στις καταλήψεις και τους αυτοοργανωμένους χώρους.

Η κρατική τρομοκρατία δεν θα περάσει.

**Κατάληψη Libertatia
Κατάληψη Mundo Nuevo**

Μπροστά στην κρατική καταστολή - Καμία παράδοση - Καμία ανακωχή Κάτω τα χέρια από την κατάληψη Libertatia

Στις 23/8, στις 10:30 το πρωί, αστυνομικές δυνάμεις εισέβαλαν στον χώρο της κατάληψης Libertatia, σπάζοντας το λουκέτο της κεντρικής εισόδου, την ώρα που 12 σύντροφοι και συντρόφισσες πραγματοποιούσαν εργασίες αποκατάστασης του κτιρίου. Οι σύντροφοι παρέμειναν στη στέγη του κτιρίου φωνάζοντας συνθήματα παρά τις προσπάθειες των μπάτσων να τους προσεγγίσουν. Εν τέλει, συνελήφθησαν και μεταφέρθηκαν στο ΑΤ Τούμπα, όπου τελικά τους αποδόθηκαν τρεις πλημμεληματικές κατηγορίες (φθορά σε μνημείο, για παράνομη δόμηση και απειθεία), ενώ αφαιρέθηκε εξοπλισμός και εργαλεία που χρησιμοποιούνταν στις εργασίες ανοικοδόμησης. Άμεσα καλέστηκε συγκέντρωση αλληλεγγύης και έπειτα από την απομάκρυνση των μπάτσων, δεκάδες σύντροφοι ανακατέλαβαν το κτίριο.

Η συγκεκριμένη επιχείρηση έρχεται μόλις ένα μήνα μετά από προηγούμενη εισβολή δυνάμεων καταστολής στον συγκεκριμένο χώρο, όπου είχε και πάλι παρθεί εξοπλισμός, και λίγες μέρες μετά την εκκένωση της κατάληψης Terra Incognita. Δεν αποτελεί παρά συνέχεια της κατασταλτικής εκστρατείας που βρίσκεται σε εξέλιξη τον τελευταίο χρόνο ενάντια στις κατειλημμένες εστίες του αγώνα και τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, με απώτερο σκοπό την άνευ όρων υποταγή του κοινωνικού σώματος στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα που οξύνεται περαιτέρω μέσα σε συνθήκες πανδημίας και συστημικής κρίσης.

Ειδικότερα, οι συνεχείς κατασταλτικές επιθέσεις των κρατικών μηχανισμών στην κατάληψη Libertatia έχουν ως σκοπό να κάψουν υλικά και ηθικά τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που επέλεξαν, παρά τις δυσκολίες, να σηκώσουν το βάρος της ανοικοδόμησής της, έπειτα από τον εμπρησμό της από παρακρατικούς φασίστες κατά τη διάρκεια των εθνικιστικών συλλληπτηρίων τις 21 Γενάρη του 2018, καταδεικνύοντας πόσα μπορούμε να

επιτύχουμε με όπλα μας την αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη. Για αυτόν τον λόγο, η ολοκλήρωση της ανοικοδόμησης της Libertatia θα αποτελέσει μια σαφή νίκη, υλική και συμβολική, όλου του αναρχικού κινήματος και του συνόλου των αγωνιζόμενων, απέναντι στην παραίτηση, στην υποταγή στην κρατική και καπιταλιστική δυστοπία, μια παρακαταθήκη αντίστασης απέναντι στον κοινωνικό εκφασισμό και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό.

Από το κατειλημμένο έδαφος της Λέλας Καραγιάννη 37 στέλνουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας στους συντρόφους & τις συντρόφισσές μας της Κατάληψης Libertatia και απαιτούμε την παύση όλων των κατηγοριών εναντίον τους. Δεν υποχωρούμε απέναντι στις κατασταλτικές επιθέσεις του κράτους, επαγρυπνούμε και υπερασπιζόμαστε σθεναρά τις δομές του αγώνα και συνεχίζουμε να σπίνουμε αναχώματα, έως την τελική αναμέτρηση του σάπιου κόσμου της εξουσίας με τον κόσμο της ζωής και της δημιουργίας που φέρνουμε στα μαυλά και τις καρδιές μας. Για την Κοινωνική Επανάσταση, την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό.

- ΑΚΟΥΣΤΕ ΤΟ ΚΑΛΑ - Ο,ΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ - Η LIBERTATIA ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ!

- ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΕΣ ΜΑΣ!

- ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ TERRA INCOGNITA

- ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΑΓΩΝΑ, ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ

Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ
ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ!
καμία ανακωχή

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ
TERRA INCOGNITA

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ LIBERTATIA

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΤΡΙΤΗ 25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, 7 μ.μ. ΠΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΗ LIBERTATIA

Το Σάββατο 5/9 πραγματοποιήθηκε μικροφωνική συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από την κατάληψη Libertatia μετά και τις νέες συλλήψεις συντρόφων και συντροφισσών στις 23/8 και την προσπάθεια του κράτους να πλήξει το εγχείρημα της ανοικοδόμησης. Η συγκέντρωση πλαισιώθηκε από περίπου 150 άτομα και κράτησε περισσότερες από τέσσερις ώρες, στέλνοντας ένα ισχυρό μήνυμα απέναντι στην κρατική καταστολή. Είχαν προηγηθεί καλέσματα τις προηγούμενες μέρες από το σύνολο των πολιτικών συλλογικοτήτων και των καταλήψεων της πόλης. Η περιφρούρηση των εργασιών και η πολιτική υπεράσπιση της διαδικασίας της ανοικοδόμησης σε μια περίοδο καταστολής των χώρων αγώνα και κυρίως σε μια μέρα που είχε προηγηθεί η εκκένωση της κατάληψης Rosa Nera στα Χανιά δείχνει την ανυποχώρητη στάση του κινήματος και παράλληλα εκφράζει ξεκάθαρα τη βούληση για συνέχεια ενός αγώνα με ιδιαίτερη σημασία το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Η αστυνομική παρουσία στη γειτονιά ήταν αυξημένη για ακόμα μια φορά, κάτι που όμως δεν πτόησε τον αλληλέγγυο κόσμο να παραμείνει στο σημείο για τόσες ώρες ούτε και τους συντρόφους που προχωρούσαν τη διαδικασία της ανοικοδόμησης εντός του κτιρίου και ολοκληρώθηκε το πρώτο στάδιο της ανοικοδόμησης της σκεπής (...) Για ακόμα μια φορά τονίζουμε προς πάσα κατεύθυνση ότι η κατάληψη Libertatia θα μείνει και ότι ο δίκαιος αγώνας για την ανοικοδόμησή της θα συνεχιστεί.

Κατάληψη στο δημαρχείο Χανίων σε αλληλεγγύη με τη Rosa Nera

Διαδήλωση 5.000 αλληλεγγύων στα Χανιά μετά την εκκένωση της Rosa Nera

ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΡΟΔΑ ΑΝΘΙΖΟΥΝ ΠΑΝΤΟΥ! ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗ ROSA NERA ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Το τελευταίο διάστημα, η κατασταλτική εκστρατεία του κράτους απέναντι στους κατελιμμένους χώρους αγώνα συνεχίζεται με ιδιαίτερη σφοδρότητα. Μερικές μέρες μετά την εκκένωση της κατάληψης Terra Incognita, την εισβολή στην κατάληψη Libertatia και τη σύλληψη 12 συντρόφων και συντροφισσών στην Θεσσαλονίκη, τα ξημερώματα του Σαββάτου, 5/9, κατασταλτικές δυνάμεις εισβάλλουν και εκκελώνουν την κατάληψη Rosa Nera στα Χανιά, προσάγοντας 16 άτομα στα οποία αποδίδονται δύο κατηγορίες (διατάραξη κοινής ειρήνης και φθορά ιστορικού κτιρίου). Η επιχείρηση συνοδεύτηκε από τη βίαιη απώθηση πλήθους αλληλεγγύων που συγκεντρώθηκαν στο σημείο και επιχειρήσαν να αποτρέψουν τα συνεργεία να προχωρήσουν στο σφράγισμα του κτιρίου. Η κατασταλτική αυτή κίνηση που αποτελούσε δέσμευση της κυβέρνησης της ΝΔ, είναι επί της ουσίας η υλοποίηση του σχεδιασμού περί «αξιολόγησης» του κτιρίου, ιδιοκτησίας του Πολυτεχνείου Κρήτης, μέσω της παραχώρησής του στην κατασκευαστική εταιρεία Belvedere και την μετατροπή του σε ξενοδοχειακή μονάδα, με πρωτεργάτη τον πρώην πρόεδρο του συγκεκριμένου πανεπιστημίου και νυν υφυπουργό Παιδείας, Διγαλάκη.

Η εκκένωση της κατάληψης Rosa Nera, ενός χώρου που επί 16 χρόνια έχει αποτελέσει σημείο αναφοράς του αντιεξουσιαστικού κινήματος και των κοινωνικών αγώνων στην πόλη των Χανίων, καθιστά σαφές πως η κατασταλτική εκστρατεία που κηρύχθηκε από το κράτος ένα χρόνο πριν και θέτει στο στόχαστρο τις καταλήψεις, κάθε σημείο που λειτουργεί ως εστία συσπείρωσης και οργάνωσης του κοινωνικού και

ταξικού αγώνα δεν αναδιπλώνεται. Αντίθετα, οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις του κράτους απέναντι στις καταλήψεις και στο σύνολο του κόσμου του αγώνα και κάθε έκφρασή του στον δρόμο μέσω της πρόσφατης ψήφισης του νόμου απαγόρευσης των διαδηλώσεων και συγκεντρώσεων, την συνεχιζόμενη αστυνομική κατοχή των Εξαρχείων, την ίδια στιγμή που οι μαφίες δρουν ανενόχλητες στην περιοχή με αποκορύφωμα την πρόσφατη επίθεση με πυροβολισμούς στην κατάληψη Κ* Βοξ, βρίσκονται σε πλήρη εξέλιξη. Μέσα σε συνθήκες υγειονομικής και συστημικής κρίσης το καθεστώς επιχειρεί μια συνολική επίθεση απέναντι σε εκείνες τις δυνάμεις που μπορούν να ορθώσουν αναχώματα στην ολοκληρωτική επιβολή της κρατικής και καπιταλιστικής δυστοπίας και την λεηλασία της κοινωνίας και της φύσης.

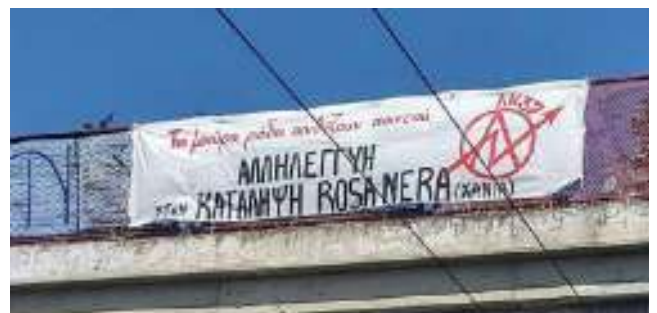
Η μαχητική και συλλογική απάντηση που δόθηκε από τους συντρόφους και τις συντρόφισσες, απέναντι στην εκκένωση της Rosa Nera από τις δυνάμεις καταστολής -με τις δράσεις αλληλεγγύης και τις ιδιαίτερα μαζικές πορείες χιλιάδων διαδηλωτών στους δρόμους των Χανίων-, με τη συνέχιση της ανοικοδόμησης της κατάληψης Libertatia απέναντι στην επιχείρηση αναστολής της αποτελούν ζωντανά παραδείγματα του πως μπορούν να υψωθούν φραγμοί στην κρατική επιθετικότητα. Καταδεικνύουν πως απαιτείται η άμεση κινητοποίηση όλων των κοινωνικών και ταξικών δυνάμεων και του αναρχικού κινήματος για την στήριξη των

συντρόφων και των συντροφισσών και των επιχειρημάτων που έχουν δεχτεί την καταστολή, για την ανυποχώρητη υπεράσπιση όλων των καταλήψεων που θα βρεθούν την αμέσως επόμενη περίοδο στο στόχαστρο της καταστολής.

Από την κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37, στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους συντρόφους και τις συντροφισσες της κατάληψης Rosa Nera και σε όλες τις καταλήψεις, τους αυτοοργανωμένους χώρους αγώνα και τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις. Μπροστά στην κρατική επιθετικότητα, δεν παραδινόμαστε, μαχόμαστε. Με όπλο μας την αλληλεγγύη, θα συνεχίζουμε τον αγώνα για την οργάνωση της κοινωνικής και ταξικής απειθείσης, για τη δημιουργία ενός κόσμου ισότητας και ελευθερίας.

**ΑΜΕΣΗ ΑΡΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ ΤΩΝ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΩΝ
Η ROSA NERA ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ!
ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ,
ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ!
ΙΝΟ PASARAN!**

Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37

Φωτογραφίες από τις συγκεντρώσεις στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη και στη Νοταρά 26

Πανό αλληλεγγύης στις καταλήψεις από το στέκι "Αντίπνοια" στα Πετράλωνα

Πανό αλληλεγγύης στις καταλήψεις από τον Αυτοδιαχειριζόμενο χώρο "Επι τα Πρόσω" στην Πάτρα

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους διωκόμενους για την απόπειρα απαλλοτρίωσης χρηματοποστολής στη Θεσσαλονίκη

Στις 12 Ιουνίου του 2019 συλλαμβάνονται σε επιχείρηση της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας οι αναρχικοί Πάννης Δημητράκης και Κώστα Σακκάς μετά από απόπειρα απαλλοτρίωσης χρηματοποστολής που ανεφοδίαζε το ΑΤΜ στο νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ. Λίγη ώρα αργότερα συλλαμβάνεται σε κοντινό σημείο, για την ίδια υπόθεση, η αναρχική Δήμητρα Συριανού. Μετά από κάποιες μέρες κράτησης στη ΓΑΔΘ η συντρόφισσα αφήνεται ελεύθερη με αυστηρούς περιοριστικούς όρους, ενώ οι δύο σύντροφοι προφυλακίζονται και μεταφέρονται στις φυλακές Νιγρίτας και Κομοτηνής. Μετά από πιέσεις του κινήματος αλληλεγγύης και δικές τους διαμαρτυρίες μεταφέρονται εκ νέου και βρίσκονται δέσμιοι μέχρι και σήμερα στις φυλακές Κορυδαλλού και Δομοκού.

Και οι τρεις σύντροφοι συμμετέχουν χρόνια, με επιμονή και συνέπεια στους αγώνες για την κοινωνική απελευθέρωση μέσα από τις τάξεις του αναρχικού κινήματος. Οι συνολικές επιλογές της ζωής τους έχουν κατατάξει ξεκάθαρα στο στρατόπεδο των καταπιεσμένων και των εκμεταλλεζόμενων, δηλαδή στο δικό μας στρατόπεδο. Σε αυτήν την περίοδο που διανύουμε, όπου το δόγμα «Νόμος και Τάξη» αναβαθμίζεται σε

μία ενιαία στρατηγική «Προληπτικής Αντιεξέγερσης» θα μας βρίσκουν πάντα απέναντι τους και δίπλα σε κάθε έναν που πλήττεται από το κράτος και τις μεθοδεύσεις του. Θα στεκόμαστε μαζί με όλους όσοι είναι αιχμάλωτοι στα χέρια του χειρότερου εχθρού μας. Στηρίζουμε τους συντρόφους, ώστε να μην επιτρέψουμε η ταξική δικαιοσύνη τους να επιχειρήσει την εξοντωτική μεταχείριση των συντρόφων για να ικανοποιηθούν η εκδικητική μανία της καταστολής και τα καθάρματα της αντιτρομοκρατικής που επιθυμούν να «παρουσιάσουν έργο».

Όσο υπάρχουν άνθρωποι που αγωνίζονται να γκρεμίσουν το τέρας του ολοκληρωτισμού, ο κόσμος της εξουσίας και της εκμετάλλευσης όλο και θα αποδυναμώνεται.

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

Λευτεριά στους συντρόφους Πάννη Δημητράκη και Κώστα Σακκά

Αλληλεγγύη στη συντρόφισσα Δήμητρα Συριανού

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 09:00

Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό «Μαύρο & Κόκκινο»

ΝΙΚΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ ΠΕΙΝΑΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΡΑΤΩΝ ΚΙ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Στις 28 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στο Τουρκικό Προξενείο στη Θεσσαλονίκη, για την αγωνίστρια Ebru Timtik που έπεσε μετά από 238 μέρες απεργίας πείνας. Η ΕΛΑΣ, κατά το τέλος της συγκέντρωσης, επιτέθηκε στους συγκεντρωμένους συλλαμβάνοντας 2 αγωνιστές του Λαϊκού Μετώπου Τουρκίας, επικαλούμενη το κάψιμο εικόνας του Ερντογάν.

Στις 10 Σεπτέμβρη πραγματοποιήθηκε και πάλι συγκέντρωση στο τούρκικο προξενείο, σε αλληλεγγύη με την απεργό πείνας Didem Akman.

**HELİN, İBRAHİM, MUSTAFA, EBURU, AΘANATOI!
ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΑΜΕΣΑ ΔΕΚΤΑ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΠΕΙΝΑΣ
ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ**

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΕΙ Ο ΑΥΤΑΣ ÜNSAL
ΕΧΟΥΜΕ ΔΙΚΙΟ ΚΑΙ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ**

Συνεχίζουμε δυναμικά τον αγώνα για την υπεράσπιση των Αγράφων

Απέναντι στην λεηλασία, την καταστροφή και τα κέρδη τους αγωνιζόμαστε για ζωή, γη και ελευθερία

Τον Αύγουστο του 2019 πραγματοποιήθηκαν 2 κομβικές κινητοποιήσεις για τον αγώνα ενάντια στην εγκατάσταση αιολικών εργοστασίων στην περιοχή των Αγράφων. Συγκεκριμένα, στην 1η κινητοποίηση είχε προγραμματιστεί στο Δημαρχείο Καρδίτσας η δημοπρασία 10 δημοτικών δασικών τεμαχίων μέσα από την οποία θα περάσει η γραμμή μεταφοράς ηλεκτρικού ρεύματος, ενώ στην 2η κινητοποίηση θα πραγματοποιούνταν η οικονομική επιτροπή που θα επικύρωνε τη δημοπρασία. Και στις 2 κινητοποιήσεις συμμετείχε πλήθος κόσμου, κάτοικοι της Καρδίτσας και της Ευρυτανίας καθώς και άνθρωποι από τα χωριά στην ευρύτερη περιοχή των Αγράφων.

Το Δημαρχείο και στις 2 περιπτώσεις ήταν περικυκλωμένο από δυνάμεις της αστυνομίας που επιχειρήσαν με ξύλο, δακρυγόνα και κρότου λάμψης να απωθήσουν τον κόσμο που επιχειρούσε να μπει στο Δημαρχείο και να σταματήσει τη διαδικασία. Μια διαδικασία που υποτιθέμενα ήταν ανοιχτή, ενώ πραγματοποιήθηκε λίγες μέρες πριν εκπνεύσει η θητεία της δημοτικής αρχής (γιατί άραγε τόσο πάθος για να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες;).

Ο κόσμος που βρέθηκε στο Δημαρχείο με την μαχητική και αποφασιστική του στάση κατάφερε να μπλοκάρει την οικονομική επιτροπή καθώς μετά από σύγκρουση με τις δυνάμεις της αστυνομίας, απέκλεισε το Δημαρχείο με αποτέλεσμα να μην επιτευχθεί η απαραίτητη απαρτία.

Οι κινητοποιήσεις αυτές πέρα από το πρακτικό αποτέλεσμα του μπλοκαρίσματος της επιτροπής, κατάφεραν να συσπειρώσουν ένα πλατύ κομμάτι του κόσμου και να αποτυπώσουν το εύρος των ανθρώπων που εμπλέκονται στον αγώνα. Κατάφεραν να γνωστοποιήσουν ακόμα περισσότερο την υπόθεση των Αγράφων, να την βάλουν στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό και να αναδείξουν την μαζικότητα, τη μαχητικότητα και την πολυμορφία που χαρακτηρίζει τον αγώνα.

Ανέδειξαν χαρακτηριστικά τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζει το κράτος και οι δημοτικές αρχές τους αγώνες και τις αντιστάσεις που ορθώνονται απέναντι στα συμφέροντα και τα κέρδη των επενδυτών. Έδειξαν ότι για την επιβολή των συμφερόντων των επενδυτών στις κοινωνίες είναι απαραίτητες οι κατασταλτικές δυνάμεις, οι διώξεις, η εμπέδωση του φόβου, η τρομοκρατία και το τσάκισμα των αντιστάσεων.

Οι διώξεις για την κινητοποίηση έπειτα από καταθέσεις μπάτσων και πρώην δημάρχου κινούνται στο ίδιο πλαίσιο ποινικοποίησης του αγώνα και εκφοβισμού όσων κινητοποιούνται ή όσων έχουν κάθε λόγο να το κάνουν.

Ένα χρόνο μετά, ο αγώνας για την υπεράσπιση των Αγράφων συνεχίζεται ακόμα πιο δυναμικά.

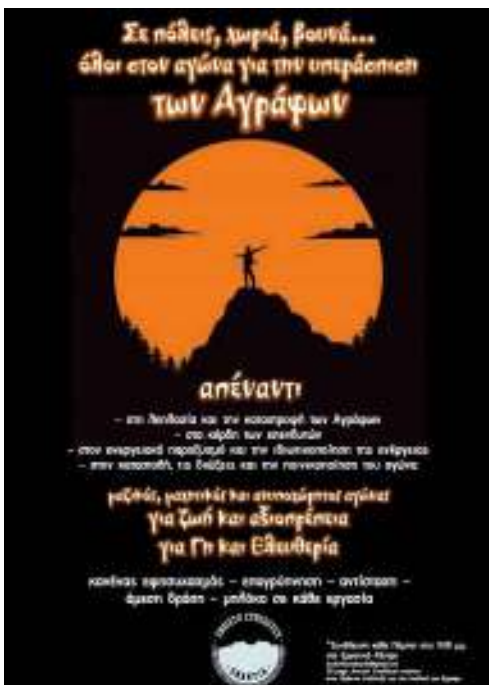
Με μαζικές και μαχητικές κινητοποιήσεις στην πόλη και στο βουνό. Με διαδηλώσεις, παρουσία στο βουνό, εκδηλώσεις, κινητοποιήσεις σε δημαρχείο, δικαστήρια και αστυνομικό τμήμα. Με παρουσία σε άλλα μέρη που εκδηλώνεται η επιθετικότητα στην φύση και στην κοινωνία. Με άμεση κινητοποίηση κόσμου σε κάθε απειλητική κίνηση από την πλευρά των επενδυτών.

Συνεχίζουμε μαζικά και μαχητικά στο δρόμο του αγώνα. Με εμπιστοσύνη στις δικές μας δυνάμεις, με όπλο την πλατιά κινητοποίηση του κόσμου αλλά και τη μαχητική του στάση. Με ανυποχώρητη, μαζική και πολύμορφη δράση. Γιατί μόνο με τους αγώνες μας μπορούμε να βάλουμε φραγμό στα σχέδια κράτους και επενδυτών. Κόντρα σε αποπροσανατολιστικές λογικές ανάθεσης, επανάπαυσης, εμπιστοσύνης σε δημάρχους και θεσμούς. Απέναντι σε καιροσκοπικές λογικές που απομονώνουν το ζήτημα των Αγράφων και το αποσυνδέουν από το ευρύτερο ζήτημα της λεηλασίας της φύσης, της ανάπτυξης, του ενεργειακού παροξυσμού, του κέρδους των λίγων σε βάρος της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Γιατί ο αγώνας στα Άγραφα αποτελεί κομμάτι των πλούσιων κοινωνικών αγώνων που διεξάγονται σε όλη την χώρα. Κι εμείς είμαστε κομμάτι των αγώνων αυτών. Από τα Άγραφα, τον Αχελώο, τις Σκουριές, τον Βόλο και τις Σταγιάτες, μέχρι την Τήνο, την Άνδρο, το Ιόνιο, την Ήπειρο, την Κρήτη και την Εύβοια αγωνιζόμαστε για ζωή, γη και ελευθερία. Κι αυτό δεν αποτελεί μόνο ένα σύνθημα αλλά ακρογωνιαίος λίθος της αντίληψης και της πρακτικής μας.

Θωμάς Μ

Από τη διαδήλωση στο φράγμα της Μεσοχώρας ενάντια στην λειτουργία του φράγματος την Κυριακή 16 Αυγούστου.

Μερικές σημειώσεις και μια ενημέρωση για τη φετινή κινητοποίηση στον Αχελώο, στη Μεσοχώρα Τρικάλων

Το ζήτημα της εκτροπής του ποταμού Αχελώου και της λειτουργίας των Υ/Η φραγμάτων στον άνω ρου του αποτελεί προεκλογική δέσμευση και κομμάτι της πολιτικής ατζέντας των κυβερνήσεων διαχρονικά, εδώ και πολλές δεκαετίες. Ωστόσο, η επειλούμενη στις μέρες μας καταστροφή του Αχελώου και του χωριού της Μεσοχώρας εξαιτίας της λειτουργίας του Υ/Η φράγματος στη Μεσοχώρα, του Υ/Η εργοστασίου και του τεχνητού ταμιευτήρα στην περιοχή του άνω ρου

του, είναι περισσότερο ορατή από ποτέ, ιδιαίτερα από την περίοδο της ανακίνησης της υπόθεσης το 2007, επί τότε κυβέρνησης ΝΔ.

Αφού η προηγούμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ολοκλήρωσε τις διαδικασίες αποδέσμευσης του Υ/Η φράγματος ως αυτοτελούς έργου από το συνολικό έργο της εκτροπής, το οποίο προσωρινά έχει μπλοκαριστεί από το ΣτΕ, και αφού υπέγραψε την Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων, έρχεται σήμερα η παρούσα ακροδεξιά και νεοφιλελεύθερη διαχείριση της Νέας Δημοκρατίας να ολοκληρώσει την καταστροφή. Ήδη από την περσινή ΔΕΘ ο πρωθυπουργός Μητσοτάκης ανακοίνωσε την άμεση έναρξη των εργασιών, κάτι που ανανέωσε τις ορέξεις των τοπικών αρχόντων της Θεσσαλίας (Περιφερειάρχης Αγοραστός, Δήμος Πύλης κλπ), των κατασκευαστικών, της ΔΕΗ και των επιδοξων επενδυτών-αγοραστών της, καθώς θεωρείται βέβαιο το ξεπούλημα του φράγματος, όπως και ολόκληρης της ΔΕΗ, στο ιδιωτικό κεφάλαιο.

Πρόσφατα μάλιστα, η ΔΕΗ προχώρησε σε ανάρτηση στο χωριό της Μεσοχώρας ανακοίνωσης περί αναγκαστικής απαλλοτριώσης κατοικιών και κτημάτων, σε μια κίνηση επιτάχυνσης από τη μεριά της των εξελίξεων προκειμένου να λειτουργήσει το φράγμα.

Σε αυτό το πλαίσιο, βρεθήκαμε και φέτος στις όχθες του Αχελώου (Πολιτικό κάλεσμα της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα στη φετινή κινητοποίηση), στη Μεσοχώρα Τρικάλων, για 14η συνεχόμενη χρονιά, συντρόφισσες και σύντροφοι από διαφορετικές γωνιές του ελλαδικού χώρου ώστε να αναδειχθεί στο ίδιο το σημείο όπου προορίζεται να λειτουργήσουν τα γιγαντιαία έργα, η αντίσταση στους καταστροφικούς για την περιοχή σχεδιασμούς του κράτους, της ΔΕΗ και των αφεντικών. Και κοινή μας πεποίθηση για τα όσα εξελίσσονται ήταν διαχρονικά τα εξής σημεία:

Η επιχειρούμενη καταστροφή του Αχελώου και της Μεσοχώρας δεν είναι ένα ζήτημα στενά τοπικό και ξεκομμένο από την ευρύτερη πολιτική του κράτους, αλλά αποτελεί τμήμα της συνολικότερης στρατηγικής του για λεηλασία, εκμετάλλευση και εν τέλει καταστροφή του φυσικού κόσμου στο σύνολο του, στρατηγική που περνάει μέσα από την ισοπέδωση των βουνών, το μπάζωμα των λιμνών, τη μόλυνση και την εκτροπή των ποταμίων, τον αφανισμό των τοπικών κοινοτήτων. Γιατί όσα συμβαίνουν στον Αχελώο αποτελούν κομμάτι όσων διεξάγονται σε όλη την χώρα.

Αυτή η γενικευμένη επίθεση στο φυσικό κόσμο και τις τοπικές κοινωνίες είναι μια στρατηγική ίσης σημασίας για το κράτος και τα αφεντικά με αυτή των κοινωνικών αναδιρθρώσεων σε όλους τους τομείς (μνημονιακές πολιτικές, εργασία, εκπαίδευση κλπ.) και συντελείται με γνώμονα την υφαρπαγή του συνόλου του κοινωνικού και φυσικού πλούτου για άντληση περισσότερων κερδών για μια κάστα ισχυρών και για την καθυπόταξη της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνικής βάσης μέσα από την επιβολή συνθηκών σκληρής ανέχειας, φτώχειας και εξαθλίωσης.

Ο αγώνας ενάντια στην καταστροφή της φύσης και της κοινωνίας για να είναι αποτελεσμα-

τικός, οφείλει να στοχεύει στη γενεσιουργό αιτία όλων αυτών των προβλημάτων και άρα να συνδέεται άμεσα με το ευρύτερο κοινωνικό ζήτημα που δεν είναι άλλο από το ποιός είναι αυτός που διαμορφώνει το μοντέλο κοινωνικής οργάνωσης ορίζοντας το πλαίσιο παραγωγής και κατανάλωσης και το εύρος των ενεργειακών αναγκών. Και προπάντων, προς όφελος ποιού πράττει. Για μας, αυτή πρέπει να είναι η ίδια η κοινωνία και οι τοπικές της κοινότητες, μέσα από τις οριζόντιες διαδικασίες τους και γνώμονας πάντα πρέπει να είναι η εξυπηρέτηση των πραγματικών κοινωνικών αναγκών και όχι τα συμφέροντα ενός χρεοκοπημένου ενεργοβόρου συστήματος.

Αυτός ο αγώνας δεν μπορεί να έχει εμπιστοσύνη σε διαμοσελαβητές, τοπικούς ή άλλους πολιτικούς παράγοντες, θεσμικούς και επίσημους κρατικούς φορείς. Η ίδια η ζωή απέδειξε πως ακόμα και αυτοί που στο παρελθόν εμφανίζονταν ως υπερασπιστές του χωριού και του ποταμού δεν δίστασαν μέσα σε μια νύχτα, όταν ανέβηκαν στον κυβερνητικό θώκο, να πραγματοποιήσουν στροφή 180 μοιρών και να υπογράψουν τη θα-

νατική καταδίκη και του χωριού και του ποταμού, για να διαφυλάξουν τα πολιτικά προνόμια της εξουσίας. Αντίστοιχα, η προσφυγή στη νομική οδό για την επίλυση του ζητήματος, αν και μπορεί πρόσκαιρα να επιφέρει καθυστερήσεις στον κρατικό σχεδιασμό και να βάλει κάποια εμπόδια, δεν μπορεί επουδενί να αποτελέσει συνολική λύση στο πρόβλημα. Οι νόμοι κόβονται και ράβονται στα μέτρα των ισχυρών και αργά ή γρήγορα θα βρεθούν οι κατάλληλοι τρόποι που θα τους επιτρέψουν να συνεχίσουν την καταστροφή, ενώ την ίδια στιγμή οι αγώνες θα υποκύπτουν στην απογοήτευση, την παραίτηση και την ήττα.

Μόνο οι οριζόντιοι, αδιαμεσολάβητοι και μαχητικοί αγώνες των ανθρώπων από τα κάτω, η εμπιστοσύνη στις δικές μας δυνάμεις και το χτίσιμο ενός ενιαίου μετώπου πάλης σε κάθε σημείο που εκδηλώνεται η κρατική και καπιταλιστική επιθετικότητα, είναι ικανές προϋποθέσεις ώστε να διαμορφωθεί ένα ουσιαστικό πεδίο αντιπαράθεσης με τους κρατικούς σχεδιασμούς. Γιατί ο αγώνας στον Αχελώο αποτελεί κομμάτι των πλούσιων κοινωνικών αγώνων που ξεσπούν από άκρη σε άκρη του ελλαδικού χώρου. Κι εμείς είμαστε κομμάτι των αγώνων αυτών. Από τα Άγραφα, τον Αχελώο, τις Σκουριές, τον Βόλο και τις Σταγιάτες, μέχρι την Τήνο, την Άνδρο, το Ιόνιο και τον Πατραϊκό, την Ήπειρο, την Κρήτη και την Εύβοια αγωνιζόμαστε για ζωή, γη και ελευθερία. Κι αυτό δεν αποτελεί μόνο ένα σύνθημα αλλά ακρογωνιαίος λίθος της αντίληψης και της πρακτικής μας.

Στη φετινή κινητοποίηση που ξεκίνησε την Τετάρτη 12 Αυγούστου συμμετείχε πλήθος κόσμου. Πραγματοποιήθηκε κατασκήνωση στις όχθες του ποταμού, αναρτήθηκαν πανό και μοιράστηκε πολιτικό υλικό στο χωριό της Μεσοχώρας, υπήρξε αλληλεπίδραση και συζήτηση με τους ίδιους τους αγωνιζόμενους κατοίκους για τις πρόσφατες εξελίξεις.

Την Πέμπτη 13 του μήνα πραγματοποιήθηκε παρέμβαση στην κεντρική πλατεία της Μεσοχώρας και προβολή του ντοκιμαντέρ "ο Ασκός του Αιόλου" του Νασίμ Αλάτρας, σχετικά με την εγκατάσταση γιγάντιων αιολικών βιομηχανικών μονάδων σε 16 περιοχές της χώρας και τις καταστροφικές συνέπειες της λεγόμενη "πράσινης ανάπτυξης" στα τοπικά οικοσυστήματα και τις κοινωνίες.

Την επόμενη μέρα, Παρασκευή 13 Αυγούστου, πραγματοποιήθηκε πολιτική εκδήλωση και συζήτηση σχετικά με τους αγώνες που ξεσπούν ενάντια στη λεηλασία της φύσης από το κράτος και το κεφάλαιο. Στην εκδήλωση συμμετείχε και τοποθετήθηκε η Ανοικτή Συνέλευση Καρδίτσας ενάντια στην πράσινη ανάπτυξη και τα Αιολικά στα Άγραφα ενημερώνοντας σχετικά με τις πρόσφατες εξελίξεις στην προσπάθεια των κρατικών επιτελείων και των επενδυτών να εγκαταστή-

σουν περισσότερες από 600 ανεμογεννήτριες στα βουνά των Αγραφών, για τον αγώνα που αναπτύσσεται διαρκώς στην πόλη και το βουνό, και για τις διώξεις που υπάρχουν σε βάρος αγωνιστών. Οι συναγωνιστές από την Καρδίτσα ανέδειξαν τη σημασία της κοινής στάσης όλων όσοι αγωνίζονται ενάντια στη λεηλασία της φύσης μακριά από λογικές που απομονώνουν τους αγώνες σε τοπικό επίπεδο αποσυνδέοντας τους από το κεντρικό πολιτικό ζήτημα της κρατικής στρατηγικής για την καταστροφή της φύσης. Τέλος, παρέμβαση και χαιρετισμός πραγματοποιήθηκε και από το Σύλλογο Κατακλυζομένων της Μεσοχώρας που εδώ και 35 χρόνια βρίσκεται αδιάλειπτα σε αυτό τον αγώνα και έχει να επιδείξει μαχητική και ανυποχώρητη στάση απέναντι στους εκβιασμούς του κράτους και της ΔΕΗ.

Στη συνέχεια προβλήθηκε το ντοκιμαντέρ “οι κοπρίτες των Σταγιατών” σχετικά με τον αγώνα που διεξάγει μια τοπική κοινότητα του Πηλίου για την υπεράσπιση του νερού και του χωριού της απέναντι στη μαφία του Μπέου και στα επενδυτικά σχέδια για ιδιωτικοποίηση του νερού.

Το πρωί του Σαββάτου ομάδα συντρόφων της ΑΣΑ έφτιαξε ένα όμορφο γκράφιτι στο φράγμα με κεντρικό σύνθημα “Αχελώος-Άγραφα-Σταγιατές... Αγώνας για τη Γη και την Ελευθερία”.

Την επόμενη μέρα, Κυριακή 16 Αυγούστου, πραγματοποιήθηκε η διαδήλωση προς τη στέψη του φράγματος. Προηγήθηκε συγκέντρωση στο χωριό και στη συνέχεια ακολούθησε πορεία με

μαζική συμμετοχή περίπου 150 ατόμων που ήρθαν για να στηρίξουν την κινητοποίηση από διαφορετικές περιοχές της χώρας.

Ο αγώνας για την υπεράσπιση του Αχελώου και της Μεσοχώρας βρίσκεται σήμερα σε κομβικό σημείο. Ο συνολικότερος παροξυσμός των κρατούντων για να ισοπεδώσουν τη φύση παρερμηνείες. Η καταστροφή του Αχελώου και της Μεσοχώρας είναι προ των πυλών. Μόνο η ανάπτυξη και η οξύνση των αντιτάσεων μπορεί να την εμποδίσει. Το επόμενο διάστημα θα πρέπει να βρισκόμαστε σε επαγρύπνηση για την απόκρουση οποιασδήποτε επιθετικής κίνησης από τη μεριά του κράτους και της ΔΕΗ. Οι αγωνιζόμενοι κάτοικοι της Μεσοχώρας έχουν ήδη από το 1990 δείξει τις δυνατότητες της μαχητικής αντίστασης. Στο χέρι τους είναι να πράξουν το ίδιο και τώρα. Επίσης, όλοι όσοι -ήδη από το 2007- βρεθήκαμε στις κινητοποιήσεις στο ποτάμι, διαδηλώσαμε μαζί στο φράγμα, στις πόλεις της Θεσσαλίας, στο υπουργείο περιβάλλοντος, στη Βουλή και αλλού τώρα οφείλουμε να συντονίσουμε τις δυνάμεις μας και να αναλάβουμε τις ευθύνες που μας αναλογούν. Η μαζική κοινωνική κινητοποίηση και ο μαχητικός αγώνας μπορούν να βάλουν φραγμό στα σχέδια τους. Να γκρεμιστεί το φράγμα της Μεσοχώρας. Να νικήσει ο Αχελώος!

αναρχική ομάδα “δυσήνιος ίππος”/ΑΠΟ

ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΟ ΠΑΛΙΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΟΥ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Οι μπάσοι εκκένωσαν τα ξημερώματα της Τετάρτης 3 Σεπτεμβρίου το παλιό εργοστάσιο του Λαδόπουλου στην Πάτρα, με πρόσχημα την εξάπλωση του covid, αλλά επί της ουσίας κατόπιν εντολής του ΟΛΠΑ (οργανισμού λιμένος) και του Υπουργείου Πρω. Π.ο. που συστηματικά επιτίθεται στους πρόσφυγες και τους μετανάστες, τους βάζει στο στόχατρο επιδιώκοντας την εξαφάνισή τους από το δημόσιο πεδίο, ακόμα και τη φυσική τους εξόντωση. Μετά τα δεκάδες περιστατικά ξυλοδαρμών και βασανισμών προσφύγων που οξύνθηκαν την προηγούμενη περίοδο, σειρά είχε η σημερινή επιχείρηση “σκούπα” σε βάρος τους και ο δρομολογημένος εγκλεισμός των περισσότερων σε στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Η επίθεση στους πρόσφυγες και τους μετανάστες, ως το πιο ευάλωτο και υποτιμημένο κομμάτι της κοινωνίας διεξάγεται με προφανή στόχο τη δαιμονοποίησή τους, την εξαφάνισή τους από το δημόσιο πεδίο, τον εγκλεισμό τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, ακόμα και τη φυσική τους εξόντωση ούτως ώστε να αναδυθούν τα πιο συντηρητικά κοινωνικά αντανάκλαστικά και να διαραγούν οι δεσμοί αλληλεγγύης μεταξύ των καταπιεσμένων.

Μπροστά στην επέλαση της πανδημίας και της κρατικής-καπιταλιστικής βαρβαρότητας που εντείνεται το τελευταίο διάστημα, οι πρόσφυγες και οι μετανάστες βιώνουν ένα αδιανόητο καθεστώς εξαίρεσης, όντας απροσάτευτοι και σε απάνθρωπες συνθήκες εξασθένισης παντού, από την Ριτσώνα, τη Μόρια και τα άλλα στρατόπεδα συγκέντρωσης που στοιβάζονται από το κράτος, από το κέντρο της Αθήνας όπου βρίσκονται εγκαταλειμμένοι ύστερα από τις εξώσεις από τα σπίτια που διέμεναν και από τις εκκενώσεις των προσφυγικών καταλήψεων, μέχρι τα παλιά εργοστάσια της Πάτρας και τη Μανωλάδα.

Απέναντι σε αυτή την άθλια πραγματικότητα που βιώνουν, αντιμετωπίζουν καθημερινά και το σκληρό πρόσωπο της καταστολής, αναμένοντας στωικά μια ευκαιρία για ένα καλύτερο αύριο για αυτούς και τις οικογένειές τους, χωρίς πόλεμο, φτώχεια, καταστολή και κυνηγητά.

Να σταθούμε αλληλέγγυοι στους πρόσφυγες και τους μετανάστες, ως κομμάτι της κοινωνικής και ταξικής βάσης που πλήττεται με κάθε δυνατό τρόπο από το κράτος και το κεφάλαιο. Να προτάξουμε την κοινωνική αυτοοργάνωση και την αλληλοβοήθεια, υποστηρίζοντας τις καταλήψεις και τις δομές των προσφύγων ως κοινωνική αντιπρόταση απέναντι στον εγκλεισμό, την καταστολή και το θάνατο που τους υπόσχεται το κράτος στα σύνορα του Έβρου, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης που σπίνει ανά την επικράτεια, στους δρόμους και τις πλατείες. Να κινητοποιηθούμε άμεσα για να κλείσουν κολαστήρια τύπου Μόρια και να σπάσουμε το σύγχρονο Απαρτχάιντ που τους έχει επιβληθεί.

Ελεύθερη μετακίνηση και ζωή με αξιοπρέπεια για όλους!
Να γκρεμιστεί συθέμελα το σάπιο σύστημα του θανάτου, της εξασθένισης, της φτώχειας.

Φωτογραφίες από παρέμβαση αναρχικών στο Εξωχώρι-τόπο καταγωγής του μπάτσου-δολοφόνου Κορκονέα και στην Στούπα, στη Μάνη.

ΤΟ ΠΡΟ.ΚΕ.ΚΑ Ταύρου Ή Εκεί όπου η ανθρωπινή υπόσταση καταργείται Ή η έμφυλη βία είναι καθεστώς, όσο υπάρχει κράτος και καπιταλισμός

Την προηγούμενη εβδομάδα άλλο ένα περιστατικό σεξουαλικής κακοποίησης έλαβε χώρα στο κολαστήριο της Πέτρου Ράλλη. Η κρατούμενη, ούσα σε καθεστώς φυλάκισης, δέχτηκε σεξουαλική παρενόχληση από ένστολο φρουρό που υπηρετούσε στις φυλακές στον ανελκυστήρα και στο υπόγειο γκαράζ του κτιρίου. Τα γεγονότα έμφυλης βίας που καταγγέλλονται στο εν λόγω κέντρο κράτησης είναι συχνό φαινόμενο και δεν αποτελούν από μεμονωμένα περιστατικά, όπως θέλουν να τα παρουσιάσουν. Τα μέρη της φυλακής, όπου έγινε η σεξουαλική παρενόχληση, προσεκτικά έχουν διαλεχτεί καθώς σε αυτά δεν υπάρχουν κάμερες. Τόσο στην συγκεκριμένη επίθεση όσο και σε προηγούμενες που έχουν διαπραχτεί σε αυτό το «κέντρο σεξουαλικής παρενόχλησης κρατουμένων» οι μπάτσοι φαίνεται να ξέρουν καλά τι πρέπει να κάνουν για να συγκαλυφθεί η επίθεση τους. Τα μέρη που επιλέγουν είναι στην αφάνεια, δηλαδή μη παρακολουθούμενοι χώροι όπως η κουζίνα, το γκαράζ, το ιατρείο και οι ίδιοι δεν φορούν διακριτικά, ώστε να μην μπορούν οι γυναίκες να γνωρίζουν τον βιαστή τους. Η εξουσία που οι φύλακες εκεί μέσα διαθέτουν και καθημερινά καταχράζονται σε συνδυασμό με την πεποίθησή τους ότι μια γυναίκα, φυλακισμένη, μετανάστρια μέσα σε μια συνθήκη απομόνωσης κάτω από απάνθρωπες συνθήκες δεν θα καταγγείλει περιστατικά παρενόχλησης και κακοποίησης δυσκολεύουν ακόμη περισσότερο την ήδη δυσβάσταχτη καθημερινότητα των έγκλειστων αυτών γυναικών. Αποτελούν καθημερινότητα τα σεξιστικά σχόλια και τα βλέμματα που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες κρατούμενες από τους φύλακες.

Οι συνθήκες που επικρατούν εκεί, δεν είναι ανάμνηση κάποιας εμπόλεμης φυλακής του 20ου αιώνα, δεν είναι κάποια παρατυπία του σωφρονιστικού συστήματος, κάποια παράβλεψη, ένα μέρος που ακόμα το κράτος δεν κατάφερε να «εξανθρωπίσει». Εκεί πετούνται μετανάστριες που σε κάποιο «τυχαίο» έλεγχο της αστυνομίας βρέθηκαν χωρίς άδεια παραμονής ή με ληγμένα έγγραφα (η ανανέωση κοστίζει 450 ευρώ, δυσβάστακτο ποσό για τις περισσότερες), δηλαδή φυλακίζονται μόνο και μόνο με την ιδιότητα τους ως μετανάστριες- πρόσφυγες. Βέβαια, αυτή είναι η μοίρα όλων των μεταναστών – προσφύγων με διαβαθμίσεις ως προς την σκληρότητα της αντιμετώπισης αναλόγως με το κέντρο ή το στρατόπεδο συγκέντρωσης που οδηγούνται.

Αυτό όμως που καθιστά το εν λόγω τμήμα τρομακτικό είναι η κατάσταση που επικρατεί εκεί. Οι έγκλειστες έρχονται αντιμετώπιες με ψείρες, κρύο, βρώμικο νερό και μη βρώσιμο φαγητό, αλλά κυρίως έρχονται αντιμετώπιες με

την απόλυτη αυθαιρεσία των φυλάκων, με ξυλοδαρμούς και σεξουαλικές παρενοχλήσεις, με την άρνηση παροχής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και στοιχειώδους επικοινωνίας με τον έξω κόσμο, γιατί ότι συμβαίνει μέσα σε ένα βασανιστήριο πρέπει να μείνει εκεί. Χαρακτηριστικό είναι ότι, παρόλο που υπάρχει ιατρείο, πολύ σπάνια μεταφέρεται σε αυτό μια γυναίκα που χρειάζεται ιατρική παρακολούθηση ή αντιμετώπιζει κάποιο πρόβλημα υγείας, ενώ γυναίκες με διαρκή προβλήματα υγείας αποστερούνται την αγωγή τους ή πρέπει να παρακαλούν διαρκώς γι' αυτήν. Συχνά δεν εξετάζονται από γιατρούς ή τους χορηγείται απλά κάποιο παυσίπονο ή αντιβίωση. Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι ένα περιστατικό που έγινε γνωστό ένα χρόνο πριν, όταν έγκλειστες έκαναν μόνες τους εξαγωγή δοντιού σε συγκρατούμενή τους, για να την σώσουν από φλεγμονή που θα έβαζε σε κίνδυνο τη ζωή της, ώστε να την ανακουφίσουν από τους δυσβάστακτους πόνους. Επίσης, εν μέσω каранτίνας, κρατούμενη πέθανε από φλεγμονή στο δόντι, μετά την μεταφορά της στο τμήμα Μαλανδρινού, για το οποίο ένα μήνα ζητούσε εξέταση. Αντίστοιχα, καταγγέλλονται φλεγμονές και μολυσμένες από την βρώμα πληγές, απότοκο των συνθηκών διαβίωσης, ενώ καταλήγουν να υποστούν μεταβολικές διαταραχές λόγω της ακατάλληλης τροφής, σωματική εξασθένιση αλλά και ψυχολογική. Πολλές μετά την είσοδο τους στην Πέτρου Ράλλη ξεκινούν ψυχιατρική αγωγή, παθαίνουν κρίσεις πανικού και κάποιες προσπαθούν να δώσουν τέλος στην ζωή του, να κρεμαστούν, να αυτοπυρποληθούν, να κόψουν τις φλέβες τους, να πιούν χλωρίνη.

Η συμπεριφορά των φυλάκων απέναντι στις έγκλειστες είναι αναμενόμενη, αφού είτε αδιαφορούν παντελώς είτε φτάνουν μέχρι και τον ψυχολογικό εκβιασμό (άμα δεν συμμορφωθείς, θα σου συμβεί κάτι χειρότερο), τον ξυλοδαρμό, την απομόνωση και την εκδικητική στέρψη τροφής. Γιατί, το να είσαι κρατούμενη από άλλη χώρα, αυτόματα καθιστά την φωνή σου αδύνατη να ακουστεί, αυτόματα σε κάνει ευάλωτη κι αόρατη. Η ευθύνη ασφαλώς έγκειται στους σωφρονιστικούς υπαλλήλους που σαδιστικά καταχράζονται την εξουσία που τους δίνεται, αλλά δεν βαραινεί μόνο αυτούς, ούτε και το κράτος είναι υπόλογο μόνο επειδή δεν διεξάγει τους απαραίτητους ελέγχους και δεν βελτιώνει τις συνθήκες. Το κράτος ως ο ανώτερος φορέας εξουσίας ευθύνεται για ό,τι αυτές οι γυναίκες βιώνουν, καθώς αδιαφορεί για την ανθρωπινή ζωή πόσο μάλλον για την αξιοπρεπή διαβίωση ανεξαρτήτως του αν είσαι μετανάστρια, φυλακισμένη, άστεγος κοκ.

Στεκόμαστε δίπλα σε κάθε γυναίκα που υφί-

σταται των έμφυλο διαχωρισμό και την βία του, από τις χιλιάδες μετανάστριες στα κέντρα κράτησης, τις γυναίκες που ξυλοκοπήθηκαν με τις οικογένειες τους στην πλατεία Βικτωρίας σε επίδειξη δύναμης των μπάτσων μέχρι τις γυναίκες που ζουν και αγωνίζονται στην περιοχή των Εξαρχείων και δέχονται καθημερινά τα σεξιστικά σχόλια των μπάτσων και τις γυναίκες που βρίσκονται έγκλειστες στις φυλακές και κακοποιούνται σεξουαλικά. Η αντιμετώπιση της έμφυλης βίας περνάει μέσα από τον αγώνα για τη γυναικεία χειραφέτηση ενάντια στο κράτος, το κεφάλαιο και σε όλες τις μορφές εξουσίας. Χέρι-χέρι, η μια δίπλα στην άλλη, στον δρόμο σπάμε τον τρόπο που προσπαθεί να μας επιβάλει το κράτος και οι ένστολοι εντολοδόχοι του. Ενώνουμε τις φωνές μας μαζί με τις καταπιεσμένες και τους καταπιεσμένους, τις εργάτριες, τους μαθητές, τους ανέργους, τις φυλακισμένες, τους μετανάστες, όλους όσοι αγωνίζονται να σπάσουν τα δεσμά τους συστήματος που μας καταπιέζει, προσπαθώντας να οικοδομήσουμε έναν κόσμο ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης.

**ΚΑΜΙΑ ΜΟΝΗ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ
ΑΓΩΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**

*Πρωτοβουλία γυναικών ενάντια στην
πατριαρχία| Θεσσαλονίκη*

**ΤΙΜΗ ΣΤΗ ΔΙΚΗΓΟΡΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
EBRU TIMTIK**

Στις 27 Αυγούστου πέθανε στο νοσοκομείο η δικηγόρος του λαού Ebru Timtik μετά από 238 μέρες απεργία πείνας.

**Αγώνας μέχρι να πάρουν τα
όνειρα εκδίκηση....**

Το αίμα δεν είναι νερό. Η μνήμη δεν είναι σκουπίδι. Ο θάνατος του Βασίλη Μάγγο είναι ένα ακόμα κρατικό έγκλημα. Ούτε βήμα πίσω απέναντι στην κρατική καταστολή!

Στις 13 Ιούνη πραγματοποιείται στο Βόλο Σπανελλαδική πορεία ενάντια στην καύση σκουπιδιών από την ΑΓΕΤ-Lafarge. Το εργοστάσιο της ΑΓΕΤ, ιδιοκτησία της πολυεθνικής Lafarge-Holcim καίει σκουπίδια (RDF) με σκοπό την παραγωγή ενέργειας για την λειτουργία των φούρνων τσιμέντου, με αποτέλεσμα η περιοχή να έχει γίνει πρωταθλήτρια στον καρκίνο. Εδώ και χρόνια, οι κάτοικοι του Βόλου, με μια σειρά από μαζικές κινητοποιήσεις έχουν βρεθεί στο δρόμο του αγώνα απέναντι στους καταστροφικούς -για τον άνθρωπο και την φύση- σχεδιασμούς κράτους, κεφαλαίου, δημοτικής και περιφερειακής αρχής.

Το Σάββατο 13 Ιούνη χιλιάδες άνθρωποι διαδήλωσαν ενάντια στην καύση σκουπιδιών από το Νοσοκομείο του Βόλου μέχρι την πύλη του εργοστασίου της ΑΓΕΤ. Κάτοικοι, αλληλέγγυοι από Χαλκιδική, Καρδίτσα, Πάτρα και Θεσσαλονίκη βρέθηκαν εκεί για να διαδηλώσουν ενάντια στη λεηλασία της φύσης και της κοινωνίας, ενάντια στην καύση σκουπιδιών και στο καρκίνο που απλόχερα προσφέρει η ΑΓΕΤ στην τοπική κοινωνία.

Σε μια πορεία όπου συμμετείχαν χιλιάδες κόσμος, οικογένειες, παιδιά, άτομα ΑΜΕΑ που υπερασπίζονται τη ζωή και την υγεία τους απέναντι στα συμφέροντα των αφεντικών, οι μπάτσοι επιτέθηκαν με πρωτοφανές μένος ξυλοκοπώντας δεκάδες και συλλαμβάνοντας δύο άτομα. Το ίδιο έκαναν και στη συνέχεια, το ίδιο βράδυ, μπροστά στην αστυνομική διεύθυνση Βόλου. Άνοιξαν κεφάλια και έστειλαν στο νοσοκομείο αλληλέγγυους όπου βρέθηκαν απέξω για να συμπαρασταθούν στους συλληφθέντες.

Την επόμενη μέρα, 14 Ιούνη πραγματοποιείται συγκέντρωση αλληλεγγύης στους συλληφθέντες έξω από το δικαστικό μέγαρο Βόλου. Εκεί, η αστυνομία επιτίθεται στο πλήθος των αλληλέγγυων, ενώ ξυλοκοπεί βίβλα τον αγωνιστή Βασίλη Μάγγο, γνωστό στις τοπικές αρχές για τη συμμετοχή του στο κίνημα ενάντια στην καύση σκουπιδιών και την ευρύτερη εμπλοκή του στην αγωνιζόμενη κοινωνία του Βόλου. Αφού τον προσάγουν στην αστυνομική διεύθυνση, τον βασανίζουν εκδικητικά, σε συνέχεια του κατασταλτικού οργίου της προηγούμενης, και προκλητικά τον εγκαταλείπουν έξω από κτίριο - στην αντίθετη άκρη από το νοσοκομείο της πόλης - με επτά σπασμένα πλευρά, θλάση στο σικώτι και την χοληδόχο κύστη, χωρίς καν να καλέσουν ασθενοφόρο.

Το χτύπημα που οργανώθηκε απέναντι στους αγωνιζόμενους κατοίκους του Βόλου στις 13 και 14 Ιουνίου ζήτησε αίμα διαδηλωτών και

ήταν μια ακόμα στιγμή της γενικευμένης κατασταλτικής εκστρατείας του κράτους απέναντι σε όσους αντιστέκονται, ένα ακόμα επεισόδιο του κοινωνικού πολέμου που εξαπολύει το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα στο πλαίσιο του οποίου εντάσσεται ο θάνατος χιλιάδων, η κατάδίκη ακόμα περισσότερων στη φτώχεια και την ανέχεια, η ολοκληρωτική λεηλασία του φυσικού κόσμου.

Περίπου ένα μήνα μετά, στις 13 Ιουλίου, ο Βασίλης Μάγγος βρίσκεται νεκρός στο σπίτι του από τη μπέερα του. Οι εγκληματικές πρακτικές των κρατικών μηχανισμών, ωστόσο, δεν σταματούν εδώ, αφού κατά τη νεκροψία του πραγματοποιούνται διάφορες ανεξήγητες μεθοδεύσεις, η σορός του απαγάγεται και μεταφέρεται στη Θεσσαλονίκη, ενώ η κυβέρνηση, δια στόματος υπουργού Προ. Πο. Χρυσοχοϊδη, σπεύδει να προκαταλάβει την ιατροδικαστική έρευνα και να αθωώσει τους μπάτσους-βασανιστές του Βασίλη.

Ο βασανισμός και ο θάνατος του Βασίλη Μάγγο αποτελούν τη μέχρι στιγμής κορύφωση ενός οργανωμένου κατασταλτικού σχεδίου από την πλευρά του κράτους που στοχεύει στην καθυστάθιση των κοινωνικών αντιστάσεων για την προώθηση των πλέον καταστροφικών επενδυτικών σχεδιασμών και ακόμα μεγαλύτερων αντικοινωνικών πολιτικών σε ολόκληρη τη χώρα. Πολιτικές που βάζουν πρώτα και κύρια στο στόχαστρο τον κόσμο που αγωνίζεται, τους φτωχούς, τους ευάλωτους, τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, το σύνολο του φυσικού κόσμου από άκρη σε άκρη της επικράτειας.

Χαρακτηριστικά είναι και τα πρόσφατα παραδείγματα της κατασταλτικής μανίας του κράτους απέναντι σε όσους διαδήλωσαν την Πέμπτη 9 Ιούλη στην Αθήνα ενάντια στην ψήφιση του νομοσχεδίου που απαγορεύει τις διαδηλώσεις, όπως και σε όσους βρέθηκαν στις 15 Ιούλη στην πλατεία Βικτωρίας, στην αντιφασιστική συγκέντρωση αλληλεγγύης σε μετανάστες

και πρόσφυγες.

Από την πλευρά μας σταθήκαμε αλληλέγγυοι στους κατοίκους του Βόλου ενάντια στα δολοφονικά σχέδια της ΑΓΕΤ. Διαδηλώσαμε μαζί με το Βασίλη Μάγγο και με χιλιάδες άλλους ανθρώπους μέχρι την πύλη του εργοστασίου και βιώσαμε από πρώτο χέρι την κατασταλτική μανία των μπάτσων. Γνωρίζουμε πολύ καλά σε ποια συνθήκη διεξήχθη ο ξυλοδαρμός και ο μετέπειτα βασανισμός του Βασίλη Μάγγο την επόμενη μέρα, καθώς και τι συνεπάγεται η μαφιόζικη πρακτική της τοπικής αστυνομίας να τον αφήσει αιμόφυρτο και αβοήθητο στο δρόμο, ενώ του είχε προξενήσει βλάβες σε ζωτικά όργανα.

Σήμερα, ανταποκρινόμαστε στο αγωνιστικό κάλεσμα των συλλογικοτήτων του Βόλου για να μην ξεχαστεί ο θάνατος του Βασίλη και βρωντοφωνάζουμε: Ο θάνατος του Βασίλη Μάγγο είναι ένα ακόμα έγκλημα του κράτους και των μηχανισμών του. Να μην ξεχαστεί! Να μην μείνει αναπάντητος!

Και μια υπόσχεση: Τον αγώνα για ζωή με αξιοπρέπεια, για μια κοινωνία ισότητας και αλληλεγγύης, για Γη και Ελευθερία το συνεχίζουμε με ακόμα μεγαλύτερη δύναμη...

Βασίλης Μάγγος. Παρών!

αναρχική ομάδα "δυσήμιος ίππος"

Σε Ελλάδα και Τουρκία, απέναντι στον πόλεμο και τους διακρατικούς ανταγωνισμούς...

Η ταξική και διεθνιστική αλληλεγγύη το όπλο των λαών!

Σε παγκόσμιο επίπεδο, τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά επιχειρούν μία, άνευ όρων, επίθεση εναντίον των λαών της καπιταλιστικής περιφέρειας μέσα από πολέμους, στρατιωτικές επιχειρήσεις, ανατροπή καθεστώτων και την επιβολή νέων με στόχο τον έλεγχο ολόκληρων περιοχών, των πλουτοπαραγωγικών πηγών και την εκμετάλλευση ολόκληρων πληθυσμών. Μια συνθήκη όπου η καταδίκη εκατομμυρίων ανθρώπων στην εξαθλίωση, τη φτώχεια, τις αρρώστιες και τον ξεριζωμό αποτελεί την προϋπόθεση για την εξασφάλιση της υπερσυσσώρευσης του πλούτου στα χέρια των παγκόσμιων οικονομικών ελίτ και για την αναδιάρθρωση των συσχετισμών γεωπολιτικής ισχύος στο πλαίσιο των διακρατικών ανταγωνισμών, μεταξύ παγκόσμιων, περιφερειακών και τοπικών δυνάμεων.

Σε αυτό το πλαίσιο, το τελευταίο διάστημα παρατηρείται η διαρκής και αυξανόμενη όξυνση των διακρατικών ανταγωνισμών και της πολεμικής προετοιμασίας σε Ελλάδα και Τουρκία με κύρια στόχευση τη χάραξη Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης για την εκμετάλλευση των ενεργειακών πόρων στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο και τον έλεγχο των διαδρόμων του ενεργειακού εμπορίου.

Στην πραγματικότητα πρόκειται για την επικίνδυνη αναζωπύρωση μιας αντιπαράθεσης που διαχρονικά υφίσταται, αν και με αυξομειώσεις στην ένταση της, για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της ελληνικής και τουρκικής αστικής τάξης, των μεγάλων πολυεθνικών εξόρυξης και για το διαμοιρασμό του ελέγχου και της εκμετάλλευσης της ευρύτερης περιοχής ανάμεσα στους διακρατικούς μηχανισμούς που συστηματικά ξεδιπλώνουν τους ανταγωνισμούς τους σε αυτήν. Γι' αυτό το λόγο άλλωστε, στην αντιπαράθεση αυτή είναι ορατή και ανοιχτή η εμπλοκή κεντρικών καπιταλιστικών δυνάμεων όπως οι ΗΠΑ, η Γαλλία και το ΝΑΤΟ σε μια προσπάθεια ανάπτυξης ολοένα και περισσότερων στρατιωτικών δυνάμεων στην ιδιαίτερα νευραλγική, γεωπολιτικά, περιοχή της ΝΑ Μεσογείου και επίτευξης όσο το δυνατόν ευνοϊκότερων συσχετισμών στην παγκόσμια ενεργειακή αγορά.

Για το ελληνικό κράτος, η ενεργή εμπλοκή σε αυτούς τους ανταγωνισμούς μέσα από την ανάπτυξη του πολεμικού του υλικού στο Αιγαίο, είναι μια ακόμα ενέργεια επιβεβαίωσης της πρόσδεσης του στο διεθνές άρμα της ΕΕ και του ΝΑΤΟ και ανάληψης καθηκόντων τοποτηρητή για λογαριασμό τους στην ευρύτερη περιοχή. Σε αυτή την κατεύθυνση κινείται και η διαρκής συνεργασία με Αίγυπτο, Κύπρο και Ισραήλ σε πολιτικό, στρατιωτικό και ενεργειακό επίπεδο.

Για το τουρκικό κράτος, η ανοιχτή εμπλοκή του στους ανταγωνισμούς της ευρύτερης περιοχής -από την στρατιωτική εισβολή και τον έλεγχο των κουρδικών περιοχών της Βόρειας Συρίας μέχρι την επίτευξη του τουρκολιβικού συμφώνου και την έξοδο του πολεμικού του ναυτικού στη Μεσόγειο- αποτελούν τακτικές κινήσεις μεγάλης σημασίας στο πλαίσιο εξυπηρέτησης της γενικής στρατηγικής του κατεύθυνσης να αναδειχτεί σε ισχυρό περιφερειακό παίκτη στο πλαίσιο των παγκόσμιων ενδοκαπιταλιστικών ανταγωνισμών.

Είναι γεγονός ότι η όξυνση της σύγκρουσης στην Ανατολική Μεσόγειο και από τα δύο κράτη δημιουργεί την πιθανότητα να επηρεαστεί η Κύπρος, η οποία είναι ένα άλλο ακόμα πεδίο ανταγωνισμού μεταξύ των κρατών. Τα F-16 και τα πολεμικά πλοία βρίσκονται γύρω από το νησί και οι αντιπαραθέσεις μεταξύ τους

σημαίνουν ότι οι λαοί της Κύπρου βρίσκονται εκτεθειμένοι στην επιθετικότητα που δημιουργούν τα κράτη.

Τόσο το ελληνικό όσο και το τουρκικό κράτος καλλιεργούν τον εθνικισμό, τη μισαλλοδοξία και τη ρητορική του μίσους μέσα στο πλαίσιο του συνεχώς αυξανόμενου ανταγωνισμού τους. Στόχος τους είναι να κυριαρχήσει ο φόβος μέσα στην κοινωνία, να πείσουν πως η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, που λεηλατείται καθημερινά και δέχεται την άγρια εκμετάλλευση κράτους και αφεντικών, έχει κοινά συμφέροντα με τις άρχουσες πολιτικές και οικονομικές ελίτ που εξουσιάζουν.

Από την πλευρά μας ως αναρχικοί/ές από τις δυο πλευρές του Αιγαίου, αντιλαμβανόμαστε πως η προοπτική των εμπόλεμων κοινωνιών, της φτώχειας και της εξαθλίωσης, της αναζωπύρωσης του εθνικισμού και του κοινωνικού εκφασισμού θα έχει ολέθρια αποτελέσματα για την ανθρωπότητα. Και είμαστε πεπεισμένοι για το ότι η ταξική και διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, η οργανωμένη απέναντι στους εκμεταλλευόμενους τάξεις και η ανατροπή του κόσμου του καπιταλισμού και του κράτους σε παγκόσμιο επίπεδο μπορεί να διαμορφώσει τους όρους για τη δημιουργία μια κοινωνίας ευημερίας, ισότητας, ειρήνης και δικαιοσύνης, χωρίς εκμετάλλευση, πολέμους και αποπροσανατολιστικούς ανταγωνισμούς.

Να αναζωπυρώσουμε τον αγώνα για την κοινωνική Επανάσταση, για την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό!

*Επαναστατική Αναρχική Δράση (DAF) / Τουρκία
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία
Συλλογικοτήτων (ΑΠΟ) / Ελλάδα*

Πανό στην Μάνη